

GONDOLATOK
A KÖZIGAZGATÁSI JOGRÓL
ÉS ANNAK HATÁRAIRÓL

ÖNNEPI TANULMÁNYOK
BALÁZS ISTVÁN PROFESSZOR
70. SZÜLETÉSNAPJÁRA

A DEBRECENI EGYETEM
ÁLLAM- ÉS JOGTUDOMÁNYI KAR
kiadványa

Felelős kiadó:
SZIKORA VERONIKA
dékán
Debreceni Egyetem Állam- és Jogtudományi Kar

A kötet kiadását
a DEBRECENI JOGI KARÉRT ALAPÍTVÁNY
támogatta

Szerkesztették:
ÁRVA ZSUZSANNA és BARTA ATTILA

Technikai szerkesztők
és
nyelvi lektorok:
KERTÉSZ ZOLTÁN
SALLAI BALÁZS
SZEVEDI LÁSZLÓ MÁRK

ISBN: 978-963-490-791-6
(nyomtatott kiadás)

ISBN: 978-963-490-792-3
(elektronikus kiadás)

Debrecen, 2026.
© A szerzők

Kézirat lezárva:
2026. március 1.

A mű szerzői jogilag védett. Minden jog fenntartva.
Bármilyen másolás, sokszorosítás, illetve adatfeldolgozó-rendszerben való
tárolás a kiadó előzetes hozzájárulásához van kötve.

© A szerzők, 2026.

TARTALOMJEGYZÉK

DÉKÁNI KÖSZÖNTŐ	11
ELŐSZÓ	14
BALÁZS ISTVÁN PROFESSZOR SZAKMAI PÁLYÁJA	16
I. FEJEZET	
TANULMÁNYOK AZ ALKOTMÁNYJOG ÉS JOGELMÉLET KÖRÉBŐL	26
SZABADFALVI JÓZSEF HORVÁTH SÁNDOR HELYE A MAGYAR ÚJSKOLASZTIKUS TERMÉSZETJOGI GONDOLKODÁSBAN	27
PATYI ANDRÁS GONDOLATOK A BÍRÁSKODÁS ÉS PROCESSZUÁLIS ALAPJOGOK KAPCSÁN	37
SZENTGÁLI-TÓTH BOLDIZSÁR MESTERSÉGES INTELLIGENCIA A PARLAMENTEK MUNKÁJÁBAN: EURÓPAI JÓ GYAKORLATOK	46
MÓRÉ SÁNDOR QUO VADIS, NEMZETISÉGI PARLAMENTI KÉPVISELET? REFORMIRÁNYOK ÉS SZABÁLYOZÁSI JAVASLATOK	56
JÓZSA ZOLTÁN A DEMOKRÁCIA ÉS A LEGITIMITÁS AKTUÁLIS KÉRDÉSEI A TERÜLETI ÉS HELYI IGAZGATÁSBAN	68
SZILVÁSY GYÖRGY PÉTER A PREAMBULUM SZEREPE A JOGSZABÁLYSZERKESZTÉSBEN	80
II. FEJEZET	
A KÖZIGAZGATÁS(TUDOMÁNY) EGYES ELMÉLETI KÉRDÉSEI	97
NAGY MARIANNA AZ EGYOLDALÚ KÖZIGAZGATÁSI AKTUSOK TÉRVESZTÉSE?	98
BORDÁS MÁRIA A KÖZIGAZGATÁSTUDOMÁNY SOKSZÍNŰSÉGE – A TÖRTÉNELMI HÁTTÉR MEGHATÁROZÓ SZEREPE A KÖZIGAZGATÁSTUDOMÁNYI IRÁNYZATOK FEJLŐDÉSÉBEN	105
RIXER ÁDÁM A KÖZIGAZGATÁSI JOG OKTATÁSÁNAK ÚJABB MÓDSZEREI	120
FÉNYES MARCELL – ROZSNYAI KRISZTINA A KÖZSZOLGÁLATI JOG TUDATHASADÁSA? – KÖZSZOLGÁLATI JOGVITÁK AZ ANYAGI JOG ÉS A PERJOG KERESZTTÜZÉBEN	144
LINDER VIKTÓRIA “BEAMTINNEN UND BEAMTE DIENEN DEM GANZEN VOLK, NICHT EINER PARTEI” BEISPIELE FÜR DIE REGULIERUNG DER PARTEINEUTRALITÄT IM ÖFFENTLICHEN DIENST	160
SALLAI BALÁZS A MÁGYARY-ISKOLA FRANCIA TUDOMÁNYOS KAPCSOLATAI	168

III. FEJEZET

A KÖZIGAZGATÁS EURÓPAI ÖSSZEFÜGGÉSEI 179

TORMA ANDRÁS MÉG EGYSZER AZ EURÓPAI BIZOTTSÁGRÓL	180
CZÉKMANN ZSOLT – CSEH-ZELINA GERGELY – CZIBRIK ESZTER – RITÓ EVELIN – SZABÓ BALÁZS AZ EURÓPAI KÖZIGAZGATÁSI TÉR (EKT) EVOLÚCIÓJA A CSATLAKOZÁSI METAFORÁTÓL A DIGITÁLIS SZUVERENITÁSIG	195
GERENCSÉR BALÁZS SZABOLCS HOVÁ LETT AZ EURÓPAI KÖZIGAZGATÁSI TÉRSÉG? AVAGY GONDOLATOK A SIGMA METAMORFÓZISÁRÓL ÉS A VALÓDI JOGELVEKRŐL	221
CSATLÓS ERZSÉBET A LOJÁLIS EGYÜTTMŰKÖDÉSTŐL A DIGITÁLIS INTEROPERABILITÁSIG AZ EURÓPAI KÖZIGAZGATÁS EVOLÚCIÓJA	236
FAZEKAS JÁNOS AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA A KÖZSZOLGÁLATI JOG ÉS A POLITIKA METSZÉSPONTJÁN	257
FAZEKAS FLÓRA A MEGFELELŐ ÜGYINTÉZÉSHEZ VALÓ JOG AZ EURÓPAI UNIÓS ALAPJOGVÉDELMI RENDSZERBEN	272
ÁRVA ZSUZSANNA A NE BIS IN IDEM ELVÉNEK ÖNÁLLÓ JELLEGE A KÖZIGAZGATÁSI SZANKCIÓK SZEMPONTJÁBÓL?	282

IV. FEJEZET

TANULMÁNYOK A HELYI ÖNKORMÁNYZATI ALRENDSZERRŐL 298

HORVÁTH M. TAMÁS A PÁVA, HA FŐLSZÁLL. A HELYI ÖNKORMÁNYZATI FELADATELLÁTÁS ÁLLAPOTA ÉS KILÁTÁSAI	299
HOFFMAN ISTVÁN „KÖLTÉSZET ÉS VALÓSÁG”: ERŐS FELÜGYELET VAGY „FÉKEZETT HABZÁSÚ” FELÜGYELET	311
SIKET JUDIT A TERÜLETI ÁLLAMIGAZGATÁS SZERVEZETI, KOORDINÁCIÓS ÉS HATÓSÁGI ELJÁRÁSI MODELLJEINEK ALAKULÁSA MAGYARORSZÁGON. MELLÉRENDELTSÉGBŐL INTÉZMÉNYESÜLT ALÁRENDELTSÉG A NEMZETGAZDASÁGI SZEMPONTBÓL KIEMELT JELENTŐSÉGŰ BERUHÁZÁSOK MEGJELENÉSÉVEL?	325
GYURITA ERZSÉBET RITA A HELYI ÖNKORMÁNYZATOK TÖRVÉNYESSÉGI FELÜGYELETÉNEK JELENLEGI ESZKÖZRENDSZERE	353
ATTILA BARTA UNFILTERED THOUGHTS ON THE MAIN TRENDS SHAPING THE DEVELOPMENT OF PUBLIC ADMINISTRATION IN CENTRAL AND EASTERN EUROPE, WITH A SPECIAL FOCUS ON CUSTOMER SERVICE SOLUTIONS IN HUNGARIAN TERRITORIAL PUBLIC ADMINISTRATION	370
FÁBIÁN ADRIÁN – RÓZSÁS ESZTER A TELEPÜLÉSI ÖNANONOSSÁG SZABÁLYOZÁSÁNAK HELYI MEGVALÓSULÁSÁRÓL	382
KÁLMÁN JÁNOS ÖNANONOSSÁG TŰLADAGOLVA AMIKOR A HELYI JOGALKOTÁS IDENTITÁSVÁLSÁGBA KERÜL GYŐR-MOSON-SOPRON VÁRMEGYÉBEN	391
GYERGYÁK FERENC A FINN ÖNKORMÁNYZATI SZOCIÁLIS ÉS EGÉSZSÉGÜGYI REFORM (2023-2025) SZERVEZETI ÁTALAKULÁS, ÖNKORMÁNYZATI TAPASZTALATOK ÉS TERÜLETI KÜLÖNBESÉGEK	415

GYULA KOI QUELQUES CARACTÉRISTIQUES DE L'ADMINISTRATION PUBLIQUE, DU DROIT ADMINISTRATIF ET DU DROIT DES COLLECTIVITÉS LOCALES DANS LES FORMATIONS ÉTATIQUES CHINOISES ET RUSSES	427
--	-----

V. FEJEZET	
A KÖZIGAZGATÁSI JOG ÉS A PÉNZÜGYI JOG KAPCSOLATAI	440
BENCSIK ANDRÁS A PÉNZÜGYI JOGVISZONYOKRÓL DIÓHÉJBAN	441
BORDÁS PÉTER A PÉNZÜGYI JOG SZEREPE ÉS HELYE A NEMZETKÖZI JOGTUDOMÁNYBAN	455
CSÚRÓS GABRIELLA HATÁSOK – ELLENHATÁSOK, AVAGY A FOGLALKOZTATÁS ÉS ADÓZTATÁSÁNAK KÖZGAZDASÁGI, KÖZPÉNZÜGYI ÖSSZEFÜGGÉSEI, SZABÁLYOZÁSI KÉRDÉSEI	470
LÁSZLÓ PARDAVI THE RELATIONSHIP BETWEEN HUNGARIAN ADMINISTRATIVE LAW AND CUSTOMS LAW A CUSTOMS LAW PERSPECTIVE	487
KECSŐ GÁBOR A SZOLIDARITÁSI HOZZÁJÁRULÁS FEJLŐDÉSE	498
VI. FEJEZET	
A KÜLÖNÖS RÉSZI IGAZGATÁS EGYES ASPEKTUSAI	510
IMRE MIKLÓS A MAGYAR IPARIGAZGATÁS NÉHÁNY JELLEMZŐJE A 2. VILÁGHÁBORÚ ÁRNYÉKÁBAN	511
LAPSÁNSZKY ANDRÁS A SZABÁLYOZÓ HATÓSÁG	534
IVÁN DÁNIEL THE DEPOSIT RETURN SCHEME AND THE EXTENDED PRODUCER RESPONSIBILITY SYSTEM IN HUNGARY	548
FEKETE ORSOLYA AZ ÉSZSZERŰSÉG VÁLSÁGA (?) ELMÉLKEDÉS A FOGYASZTÓVAL SZEMBEN TÁMASZTOTT RACIONALITÁS KÖVETELMÉNYÉRŐL	566
SZABÓ ANNAMÁRIA ESZTER AZ ÜGYFÉLI JOGÁLLÁS ELISMERÉSÉHEZ FÜZŐDŐ (ALAP)JOG AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG ÉPÍTÉSÜGYI DÖNTÉSEI TÜKRÉBEN	579
BUZÁS GÁBOR GONDOLATOK A RENDŐRSÉG KÖZIGAZGATÁSI HATÁROZATAINAK BÍRÓSÁGI FELÜLVIZSGÁLATÁRÓL	594
VÉRTESY LÁSZLÓ STRANDJOG ÉS STRANDIGAZGATÁS AZ EURÓPAI UNIÓBAN VALAMINT MAGYARORSZÁGON	606
BALÁZS ISTVÁN PROFESSZOR PUBLIKÁCIÓS JEGYZÉKE	642

Vértesy László*

*Víz és part találkozik,
Ölelik egymást lágyan,
Nyugalom, béke.*

1. Bevezető

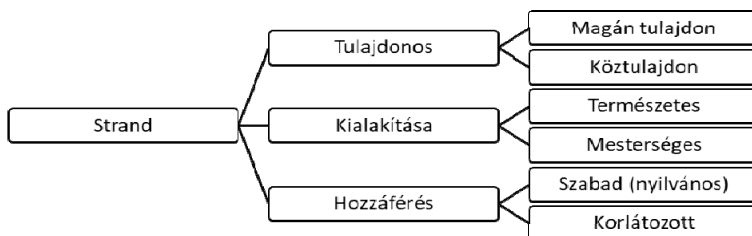
A strandok, fürdővizek és közhasználatú fürdők működése, valamint használata a modern jogrendszerekben már nem pusztán turisztikai vagy helyi közszolgáltatási kérdés, hanem összetett környezetvédelmi, közegészségügyi, közigazgatási és magánjogi szabályozást igényel. A strandolás egyszerre jelent rekreációs tevékenységet és olyan környezethasználatot, amely közvetlen kapcsolatban áll az emberi egészséggel, a vízminőséggel, a természeti erőforrások védelmével, valamint a közösségi együttélés szabályozási igényével. E komplexitás indokolja, hogy elméleti megközelítésben a strandjog (*beach law*) és szűkebb értelemben véve a strandigazgatás, üzemeltetés (O'Mahony, 2012) – önálló kodifikáció hiányában – keresztülfekvő jogterületként értelmezhető (Vértesy, 2020). A strandjog a hatályos joganyag köz- és magánjogi elemeire épülő, keresztülfekvő jogágként értelmezhető. Közjogi, közigazgatási jogi oldalról a szabályozott ágazatok (*regulated industries*) körébe sorolható, mivel i) működésüket az állam szabályozza, ii) létük meghatározó a társadalomban, valamint iii) az egész lakosság számára nyújtanak szolgáltatást. Magánjogi vonatkozásban pedig elsősorban szerződéses jogviszonyok (letét, bérlet, haszonbérlet, vállalkozás, utazás, megbízás, adásvétel) jelennek meg.

Mint jogágnak, alapvető kérdése önmaga meghatározása, ezért szükséges az ún. strandjogviszony fogalmának bevezetése, amely a szabályozás tárgyát (a magatartást és a közvetett tárgyat), alanyait és tartalmát (jogokat és kötelezettségeket) fogja össze. A jogviszony tárgya a strandolás: strandon tartózkodás (fürdés, napozás, pihenés, szabadidő töltés stb.), közvetett tárgya pedig a strand: a fürdésre alkalmas természetes vagy mesterséges vízpart illetve szabadtéri fürdő. Földrajzi értelemben a strand az épülő

* Tanszékvezető egyetemi docens (Dr. habil., PhD jur, PhD öc.), Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem (MATE), Közgazdaságtani és Természeti Erőforrások Tanszék, vertesy.laszlo@uni-mate.hu és Nemzeti Közszolgálati Egyetem (NKE), Lőrincz Lajos Közigazgatási Jogi Tanszék.

tengerpartokon, illetve nagyobb vízfelületek (folyamok, tavak) partjain létrejövő felszíni forma, a szárazföld és a vízfelszín között elterülő átmeneti terület (Branco, 2012; Cai, 2024). A strandokat különböző szemcseméretű kőzettörmelék borítja, amely a kavicstól a finom száraz homokig terjedhet (Mangone, 2010). A jogviszony tehát területi megközelítésben abszolút: a strand kiterjedése, ugyanakkor személyi kérdésben inkább szituációs a strandon tartózkodáshoz kapcsolódik.

A strandok osztályozása

Forrás: Saját szerkesztés

A strand mint területi kategória többféleképpen csoportosítható: i) a tulajdonos alapján (magán- vagy köztulajdon); ii) kialakítása (természetes vagy mesterséges); iii) a hozzáférhetősége (szabad, nyilvános vagy korlátozott) alapján. A tulajdoni szerkezet alapján magán- vagy köztulajdon körébe sorolható, ami alapvetően meghatározza a rendelkezési jogok, valamint a használat és a hasznosítás jogi kereteit (Houston, 2022). A kialakítása szerint elhatárolhatók a természetes úton létrejövő strandok, amelyek meglévő természeti adottságokra épülnek, illetve a mesterségesen kialakított strandok, amelyek jogilag és műszakilag tervezett emberi beavatkozás eredményeként jönnek létre. A hozzáférés jogi dimenziója alapján a strand lehet általános használatra megnyitott közhasználatú terület, illetve olyan korlátozott rendeltetésű tér, amelynek igénybevételét normatív, hatósági vagy tulajdonosi aktusok feltételekhez kötik.

A strandjog uniós dimenzióját alapvetően a környezet- és egészségvédelem célrendszere határozza meg. A fürdővizek minőségéről szóló 2006/7/EK irányelv a tagállami szabályozások minimumkövetelményeit egységesíti, és olyan menedzsmentalapú szemléletet érvényesít, amely a monitoring, az osztályozás, a kockázatkezelés és a nyilvánosság tájékoztatásának rendszerére épül. A magyar szabályozási környezet e keretrendszeret egészíti ki. Az Alaptörvény egészséghez való jogot és természeti erőforrás-védelmet rögzítő rendelkezései mellett a vízgazdálkodási, közegészségügyi és közigazgatási

jogszabályok együtt alakítják ki a strandhasználat jogi feltételeit. Kiemelt jelentőséggel bír a közhasználatú fürdők létesítéséről és üzemeltetéséről szóló 510/2023. (XI. 20.) Korm. rendelet, amely a korábbi higiéniai fókuszú szabályozást korszerűbb, dokumentációs és ellenőrzési logikával egészíti ki. A strandjog gyakorlati működésében külön szerepet kap a helyi szint: az önkormányzati rendeletek a települési sajátosságokhoz igazodóan szabályozzák a strand rendjét, a használati feltételeket, a díjakat és a magatartási normákat.

2. Európai Unió szabályok

Az uniós strandjog normatív alapjai elsődlegesen az EUSZ és az EUMSZ által meghatározott természet- és környezet, illetve egészségvédelmi cél- és hatáskör-rendszerből vezethetők le, amelyek keretet biztosítanak a fürdővizek minőségéről szóló 2006/7/EK irányelv részletszabályaihoz, egyben a nemzeti jogalkotások számára is.

2.1. Elsődleges jogforrások

Az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikk (3) által megfogalmazott, magas szintű környezetvédelemre és az életminőség javítására irányuló uniós célkitűzések szintén igazolják, hogy a fürdővizek minőségének szabályozása túlmutat a pusztán technikai környezetvédelmen, és a társadalmi jólét egyik elemévé válik. A strandhasználat így uniós szinten is olyan közérdekű tevékenységként jelenik meg, amely indokolja a tagállami szabályozások összehangolását. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 191. cikke az uniós környezetpolitika céljaként rögzíti az emberi egészség védelmét, a környezet minőségének megőrzését és javítását, valamint az elővigyázatosság és megelőzés elvét, amelyek közvetlen dogmatikai alapot képeznek a fürdővizek minőségére vonatkozó szabályozás számára. Ezzel összefüggésben az irányelv a környezetvédelmi hatáskör gyakorlásának tipikus eszköze, amely közegészségügyi és fogyasztóvédelmi szempontokat is integrál. Az Alapjogi Charta szempontjából közvetett, de dogmatikailag releváns kapcsolat mutatható ki: a 35. cikk (egészségvédelem) és a 37. cikk (környezetvédelem) együttesen megerősítik azt az alkotmányos értékrendet, amelyben a tiszta és biztonságos fürdővizekhez való hozzáférés az egészséges környezet részeként értelmezhető. Bár a Charta nem nevesíti strandhasználati jogot, normatív háttérrel biztosít ahhoz, hogy a 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról általánosságban (Pobát, 2025), és a 2006/7/EK irányelv a strandoláshoz

kapcsolódó jogviszonyok uniós szintű minimumszabályozásaként, kvázi alapjogi érzékenységgel jelenjen meg.

2006/7/EK irányelv elsődleges jogalapja nem gazdasági, turisztikai vagy belső piaci megfontolás, hanem kifejezetten a környezet- és egészségvédelem. Az irányelv normatív gyökerei az EUMSZ környezetpolitikai fejezetében keresendők, amely az emberi egészség magas szintű védelmét és a környezet minőségének megővését az uniós fellépés autonóm céljaiként határozza meg (Richardson, 2024). E megközelítést erősíti, hogy az irányelv szabályozási tárgya nem a strandok gazdasági hasznosítása, a szolgáltatásnyújtás szabadsága vagy a turizmus fejlesztése, hanem a fürdővizek minőségének objektív, tudományos alapú értékelése és folyamatos monitorozása. A strandhasználat így nem piaci tevékenységként, hanem olyan egészségügyi kockázatokkal járó környezethasználatként jelenik meg, amely indokolja az uniós szintű minimumkövetelmények megállapítását. Az EUSZ 3. cikkében rögzített, magas szintű környezetvédelemre és életminőség-javításra irányuló célkitűzések szintén alátámasztják, hogy a fürdővizek szabályozása a közérdek védelmét szolgálja, nem pedig a gazdasági versenyfeltételek harmonizációját. Az Alapjogi Charta vonatkozó rendelkezései tovább erősítik ezt az értelmezést: a tiszta és biztonságos fürdővizekhez való hozzáférés nem mint turisztikai szolgáltatás, hanem mint az egészséges környezethez és az egészségvédelemhez kapcsolódó alapjogi érdek jelenik meg.

2.2. Másodlagos jogforrások

A fürdővizek uniós szintű szabályozása az 1970-es években kezdődött, amelyek eredménye a Tanács 76/160/EGK irányelve (1975. december 8.) a fürdővizek minőségéről. Ezt az irányelvet a 2006/7/EK irányelv 2014. december 31-től hatályon kívül helyezte. A fürdővizekről szóló jogszabály felülvizsgálatának célja többek között a hatodik környezetvédelmi cselekvési programmal, a fenntartható fejlődést célzó stratégiával és a vízügyi keretirányelvvel való koherencia biztosítása volt. A felülvizsgálat továbbá a tudományos eredmények fényében törekedett az eljárások egyszerűsítésére, valamint az érintett szereplők részvételével kapcsolatos folyamat és a nyilvánosság tájékoztatásának javítására. A 76/160/EGK irányelv elsősorban klasszikus, paraméter-centrikus vízminőségi szabályozást biztosított, míg a 2006/7/EK irányelv ezt a szemléletet egy integrált, tudományos alapú és transzparens minőség-menedzsment rendszerrel váltja fel, hangsúlyozva a megelőzést, profilalkotást, osztályozást és a nyilvánosság tájékoztatását is.

76/160/EGK irányelv vs. 2006/7/EK irányelv

Szempont	76/160/EGK irányelv	2006/7/EK irányelv
Szabályozás jellege	Klasszikus, paraméter- és határérték-központú	Integrált, kockázat- és menedzsment-alapú
Elsődleges cél	Fürdővizek minimális minőségének biztosítása	Magas szintű környezet- és egészségvédelem
Tudományos alap	Korabeli műszaki-egészségügyi ismeretek	Korszerű epidemiológiai és mikrobiológiai adatok
Minősítési rendszer	Nincs egységes osztályozás	„elégtelen–megfelelő–jó–kiváló” besorolás
Megközelítés	Reaktív (ellenőrzés, megfelelés)	Preventív (profilozás, kockázatkezelés)
Nyilvánosság szerepe	Korlátozott	Kiemelt, kötelező tájékoztatás
Kapcsolódás más joganyagokhoz	Gyenge	Szoros (különösen a Víz Keretirányelvhez)
Szabályozási fókusz	Technikai vízminőség	Egészséges környezet és emberi egészség
Jogpolitikai szemlélet	Szektorális	Horizontális, integrált
Státusz	Hatályon kívül helyezve	Hatályos uniós minimumszabályozás

Forrás: *Saját szerkesztés*

Az 2006/7/EK irányelv (Bathing Water Directive, BWD) az Európai Parlament és a Tanács által elfogadott, harmonizált uniós jogi aktus, amely a fürdővizek minőségének kezelésére vonatkozó minimumkövetelményeket állapít meg. A jogszabály teleologikus magja célként rögzíti az egységes minőség-menedzsment rendszer bevezetését a tagállamok számára, amely előmozdítja a környezet, valamint az emberi egészség magas szintű védelmét a fürdővizek használata során. Az irányelv a következőkkel

kapcsolatos rendelkezéseket állapítja meg: (i) a fürdővízminőség ellenőrzése és osztályozása; (ii) a fürdővíz-gazdálkodás; és (iii) a nyilvánosságnak a fürdővizek minőségével kapcsolatos tájékoztatása. Az irányelv az uniós környezetpolitika keretében, a közösségi vízpolitikai keretirányelvvel (2000/60/EK) való összhang megteremtésére irányul, figyelembe véve a tudományos és technikai adatok fejlődését, és a tagállamok közös fellépésének szükségességét a fürdővizek védelmében. A szabályozás elsődleges jogi célja a fürdővizek minőségének megőrzése, védelme és javítása, valamint az emberi egészség védelmének biztosítása olyan jogi eszközök révén, mint a monitoring, osztályozás, menedzsment és a nyilvánosság tájékoztatása. Ez a cél a környezet- és egészségvédelem integrált szemléletén alapul, nem pusztán technikai vízminőségi standardok megállapításán. A jogalkotó indokolása szerint a fürdővizek, mint közegészségügyi szempontból érzékeny környezeti elemek olyan közösségi hatást hordoznak, amelyet a tagállamok egyedül nem tudnak kielégítően kezelni. Ezért az unió közös minimumkövetelményeket határoz meg a szubszidiaritás és arányosság elvének megfelelően, figyelemmel a tudományos bizonyítékokra és a fenntartható erőforrás-használatra.

A jogszabály *alkalmazási köre* (tárgyi és részben „területi” hatály) a felszíni vizek olyan elemeire terjed ki, ahol az illetékes hatóság megítélése szerint nagyszámú ember fürdőzik, és amelyre vonatkozóan nem rendelt el állandó fürdőzési tilalmat, vagy nem adott ki a fürdést tartósan ellenjavalló tájékoztatást (fürdővíz). Ezzel a megfogalmazással az irányelv célja a tényleges közhasználat feltételeinek jogi szabályozása, nem pedig technikai jellemzők önmagukban történő rögzítése. A nagyszám a fürdőzők vonatkozásában az a létszám, amelyet az illetékes hatóság magasnak tekint, figyelemmel különösen a múltbeli tendenciákra, vagy bármely más, a fürdőzést támogató infrastruktúrára, létesítményre vagy más intézkedésre. Az állandó pedig fürdőzési tilalommal vagy ellenjavallattal kapcsolatosan azt jelenti, hogy legalább egy teljes fürdési idény időtartamára érvényes. A fürdési idény az az időszak, amely során nagyszámú fürdőzőre lehet számítani. A fürdővíz-gazdálkodási intézkedések közé tartozik (i) a fürdővízprofilok elkészítése és karbantartása; (ii) minőség-ellenőrzési ütemterv készítése; (iii) a fürdővizek minőségének ellenőrzése; (iv) a fürdővizek minőségének értékelése; (v) a fürdővizek osztályozása; (vi) azon szennyező források meghatározása és értékelése, amelyek hátrányosan befolyásolhatják a fürdővizeket és veszélyeztethetik a fürdőzők egészségét; (vii) a nyilvánosság tájékoztatása; (viii) a fürdőzők szennyezésexpozíciójának megelőzését szolgáló lépések megtétele; (ix) a szennyezés kockázatának csökkentését szolgáló tevékenység. Az irányelv hatálya nem terjed ki az alábbiakra: (i) uszodák és gyógyfürdők; (ii) mesterséges vízterekben gyógyászati célra használt vagy vízkezelési

módszereknek alávetett vizek; (iii) mesterségesen létesített zárt vizek, melyek nincsenek összeköttetésben sem felszíni, sem talajvizekkel. Ezek a kivételek megalapozzák azt, hogy a szabályozás elsősorban a természetes fürdővizek környezet- és egészségvédelmi dimenzióira fókuszál, ami különösen a minősítések esetében fontos.

A *fürdővízminőség és minőségirányítás* részeként a tagállamok kötelesek minden egyes fürdővízre monitoring programot kialakítani, amely során a minőséget tudományos paraméterek alapján értékelik (pl. mikrobiológiai mutatók). A monitoring célja nem pusztán megfelelés-ellenőrzés, hanem a kockázatok feltárása és a megelőző intézkedések előkészítése.

A fürdővizek osztályozása és felülvizsgálati időszakok

A fürdővizek osztályozása	Kiváló	Jó	Tűrhető	Kifogásolt
Felülvizsgálatokat kell tartani legalább	Csak ha romlik a minőség	4 évente	3 évente	2 évente

Forrás: *Saját szerkesztés*

A vízminőséget a mikrobiológiai meghatározások percentilis értékei alapján kategóriákba kell sorolni (kifogásolható, tűrhető, jó, kiváló), amely a további felülvizsgálati, illetve a menedzsment- és beavatkozási kötelezettségeket determinálja (Liu, 2025). Ez a besorolási rendszer jogilag biztosítja az összehasonlíthatóságot a tagállamok között és a konzisztensebb környezet- és közegészségügyi eredményeket. Az irányelv előírja a fürdővíz-profilok elkészítését, amely a környezeti és antropogén tényezők feltárását szolgálja, mint az intézkedések alapját. A profil tartalmazza többek között a víztest fizikai, hidrológiai és szennyezési jellemzőit, valamint a potenciális kockázati tényezőket:

- a fürdővíz, továbbá az érintett fürdővíz vízgyűjtő területére eső egyéb felszíni vizek olyan fizikai, földrajzi és hidrológiai jellemzőinek leírása, amelyek esetleges szennyezés forrását képezhetik, és amelyek ezen irányelv céljainak szempontjából, valamint a 2000/60/EK irányelvben meghatározottak szerint lényegesnek minősülnek;
- azon szennyezési okok meghatározása és értékelése, amelyek a fürdővizekre hatással lehetnek és károsíthatják a fürdőzők egészségét;
- a cianobaktériumok, a makroalgák és/vagy phytoplankton elszaporodási potenciáljának értékelése;

- ha az értékelés azt mutatja ki, hogy rövid távú szennyezés veszélye áll fenn, az alábbi információt: (i) a rövid távú szennyezés előrelátható természetét, gyakoriságát és lefolyásának időtartamát, (ii) a fennmaradó bármely szennyezési ok részletezését, beleértve a foganatosított irányítási intézkedéseket és a felszámolásukra vonatkozó ütemtervet, (iii) a rövid távú szennyezési esemény alatt foganatosított irányítási intézkedéseket, és az ilyen tevékenységekért felelős testületeknek az azonosító és részletes kapcsolatfelvételi adatait;
- az ellenőrzési pont elhelyezkedését.

A fürdővizek értékelése és osztályozása

A belföldi vizek vonatkozásában a koncentráció				
Paraméter	Kiváló	Jó	Tűrhető	Elemzési referenciamódszerek
Fekális Enterococcus (100 ml)	200	400	330	ISO 7899-1 vagy ISO 7899-2
Escherichia coli (100 ml)	500	1 000	900	ISO 9308-3 vagy ISO 9308-1
A part menti (tenger) és átmeneti vizek (részben sós) vonatkozásában a koncentráció				
Paraméter	Kiváló	Jó	Tűrhető	Elemzési referenciamódszerek
Fekális Enterococcus (100 ml)	100	200	185	ISO 7899-1 vagy ISO 7899-2
Escherichia coli (100 ml)	250	500	500	ISO 9308-3 vagy ISO 9308-1

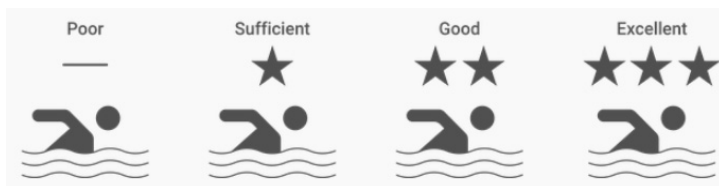
Forrás: *Saját szerkesztés*

A szabályozás komplementer módon tartalmazza a rendkívüli intézkedések jogi kereteit is, amelyek akkor lépnek érvénybe, ha a minőség hirtelen romlik vagy közvetlen egészségügyi kockázat merül fel. Az ilyen intézkedéseknek magukban kell foglalniuk a nyilvánosság tájékoztatását és, ha szükséges, a fürdőzés ideiglenes megtiltását is. Minden egyes kifogásolt minőségű fürdővíz esetében, az osztályozást követő fürdési idény kezdetét követően az alábbi intézkedéseket kell megtenni: (i) a fürdőzők szennyezés expozíciójának megakadályozását célzó megfelelő intézkedések, ideértve a fürdés tilalmát, vagy annak ellenjavallatát; (ii) az okok meghatározása, amelyek miatt a „tűrhető” minőségi állapotot nem sikerült elérni; (iii) a szennyezés okainak megelőzését, csökkentését vagy megszüntetését célzó

intézkedések; és (iv) a nyilvánosság egyértelmű és egyszerű figyelmeztető jelzéssel történő riasztása, valamint a környezetszennyezés okairól és a fürdővízprofil függvényében meghozott intézkedésekről történő tájékoztatása. Ha egy fürdővizet öt egymást követő éven át „kifogásolt” minőségi osztályba sorolnak, állandó fürdőzési tilalmat vagy ellenjavallatot kell bevezetni. Ezek a rendelkezések a prevenció és a válságkezelés integrálását szolgálják, illetve összességében olyan eljárási kötelezettségeket állapítanak meg, amelyek a direktíva végrehajtását nem pusztán eredmény-orientált normákként, hanem folyamat-orientált kötelezettségekként írják elő. A tagállamok így nem csupán a határértékek teljesítéséért felelnek, hanem a monitoring rendszer kialakításáért, a kockázatfeltárásért és a minőség folyamatos menedzsmentjéért is.

A III. Fejezet az *információcsere*, amely elsősorban a nyilvánosság információhoz való hozzáférésére és a részvételére terjed ki, amely erősíti a demokratikus jogállam klasszikus követelményeit (átláthatóság, tájékoztatás stb.) a környezeti döntéshozatalban. A tagállamok kötelesek rendszeresen tájékoztatni a lakosságot a fürdővizek minőségi besorolásáról, szennyezés jellegéről, illetve az esetleges fürdési tilalomról vagy ellenjavallatról. Ez a rendelkezés harmonizál a környezeti információhoz való hozzáférésről és a részvételtől szóló uniós normákkal. A tagállamoknak emellett tájékoztatniuk kell a Bizottságot a vízminőség-ellenőrzés eredményeiről, a fürdővizek minőségének értékeléséről minden egyes fürdővízre vonatkozóan, valamint a jelentősebb intézkedésekről. A tagállamoknak ezt az információt az elmúlt fürdési időnyre vonatkozóan évente legkésőbb december 31-ig kell benyújtaniuk. Ezek az előírások harmonizálnak az Aarhusi Egyezmény és az uniós környezeti információhoz való hozzáférés szabályozásával, amely az állampolgárok részvételi joga és átláthatósága jogi elvének uniós szintű leképezése.

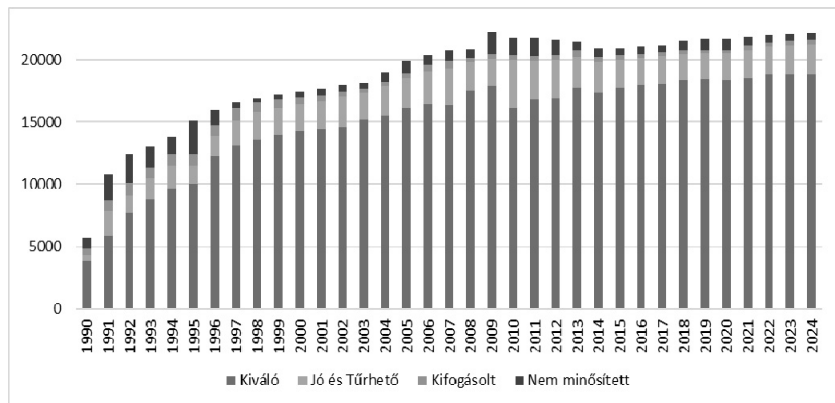
A szabályozáshoz szorosan kapcsolódik a Bizottság (EU) 2017/1583 határozata (2017. szeptember 1.) az EN ISO 17994:2014 szabványnak a 2006/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében a mikrobiológiai módszerek egyenértékűségére vonatkozó szabványként történő meghatározásáról, illetve a Bizottság 2011/321/EU végrehajtási határozata (2011. május 27.) a fürdővíz osztályba sorolását, illetve fürdőzési tilalmat vagy ellenjavallatot jelző, a nyilvánosság tájékoztatására szolgáló jelzéseknek a 2006/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti meghatározásáról. Ezek az egységes piktogramok tartalmazzák a fürdőzési tilalmat vagy ellenjavallatot jelző ábrákat, illetve – a szállodákéhoz hasonló – csillagozási rendszerrel a fürdővíz osztályba sorolását jelző ábrákat.

2.3. A fürdővizek állapota

Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség (European Environment Agency, EEA) State of bathing waters in 2024 cími elemzése szerint a vizsgált, több mint 22.000 fürdővíz több mint 85 %-a kiváló minősítést kapott, és 96 % megfelelt legalább a minimumkövetelményeknek az EU-27 tagállamaiban – hasonlóan az előző évekhez. Ez azt mutatja, hogy a fürdővizek túlnyomó többsége biztonságosnak tekinthető a fürdőzés szempontjából. A part menti (tengeri és átmeneti) fürdővizek általában jobb minősítést érnek el, mint a belvízi (folyók és tavak) fürdőhelyek. 2024-ben körülbelül 89 %-uk volt kiváló, míg a belvízi helyek esetében ez az arány alacsonyabb volt. Ez jogi és vízgazdálkodási szempontból is fontos, mivel a part menti vizeknél jellemzőbb a nagyobb átfolyás és hígító hatás, míg a belvizek érzékenyebbek a helyi szennyezésekre és klimatikus ingadozásokra (Wuijts, 2022; és Alamanos, 2022).

A fürdővizek minősége 1990-2024 (EEA 2024)

Forrás: Saját szerkesztés az EEA (2024): *State of bathing waters in 2024* alapján

A fürdővizek minősége 2024 (22127, EEA 2024)

	Összes fürdővíz		Kiváló		Jó		Tűrhető		Kifogásolt		Nem minősített	
	No.	%	No.	%	No.	%	No.	%	No.	%	No.	%
AT	260	249	95.8	7	2.7	2	0.8	1	0.4	1	0.4	0.4
BE	130	90	69.2	31	23.8	6	4.6	1	0.8	2	1.5	1.5
BG	96	94	97.9	1	1.0	1	1.0	0	0.0	0	0.0	0.0
CY	123	122	99.2	0	0.0	0	0.0	0	0.0	1	0.8	0.8
CZ	153	117	76.5	19	12.4	5	3.3	1	0.7	11	7.2	7.2
DE	2,291	2,074	90.5	143	6.2	24	1.0	9	0.4	41	1.8	1.8
DK	1,049	975	92.9	46	4.4	8	0.8	1	0.1	19	1.8	1.8
EE	65	40	61.5	15	23.1	4	6.2	3	4.6	3	4.6	4.6
EL	1,729	1,677	97.0	15	0.9	1	0.1	1	0.1	35	2.0	2.0
ES	2,295	2,010	87.6	174	7.6	42	1.8	38	1.7	31	1.4	1.4
FI	303	259	85.5	23	7.6	12	4.0	3	1.0	6	2.0	2.0
FR	3,365	2,497	74.2	548	16.3	125	3.7	115	3.4	80	2.4	2.4
HR	936	891	95.2	19	2.0	6	0.6	1	0.1	19	2.0	2.0
HU	288	193	67.0	58	20.1	4	1.4	5	1.7	28	9.7	9.7
IE	151	122	80.8	20	13.2	4	2.6	2	1.3	3	2.0	2.0
IT	5,538	5,003	90.3	326	5.9	98	1.8	74	1.3	37	0.7	0.7
LT	121	104	86.0	12	9.9	3	2.5	0	0.0	2	1.7	1.7
LU	17	14	82.4	3	17.6	0	0.0	0	0.0	0	0.0	0.0
LV	59	45	76.3	8	13.6	3	5.1	0	0.0	3	5.1	5.1
MT	87	80	92.0	3	3.4	4	4.6	0	0.0	0	0.0	0.0
NL	752	545	72.5	121	16.1	42	5.6	29	3.9	15	2.0	2.0
PL	764	444	58.1	99	13.0	46	6.0	20	2.6	155	20.3	20.3
PT	673	556	82.6	73	10.8	15	2.2	9	1.3	20	3.0	3.0
RO	50	42	84.0	8	16.0	0	0.0	0	0.0	0	0.0	0.0

SE	471	346	73.5	66	14.0	14	3.0	19	4.0	26	5.5
SI	47	36	76.6	11	23.4	0	0.0	0	0.0	0	0.0
SK	35	27	77.1	3	8.6	0	0.0	0	0.0	5	14.3
EU	21,848	18,652	85.4	1,852	8.5	469	2.1	332	1.5	543	2.5
AL	119	19	16.0	59	49.6	14	11.8	27	22.7	0	0.0
CH	160	133	83.1	10	6.3	4	2.5	1	0.6	12	7.5
Europe	22,127	18,804	85.0	1,921	8.7	487	2.2	360	1.6	555	2.5

Forrás: Saját szerkesztés az EEA (2024): *State of bathing waters in 2024 - Annex I alapján*

(<https://www.eea.europa.eu/en/analysis/publications/european-bathing-water-quality-in-2024?activeTab=45eb570c-e95a-403d-a5bc-b2205ad0877e>)

A fő problémák és korlátok közé tartozik, hogy habár a bakteriológiai (E. coli és enterococcus) paraméterek szerinti minősítés javult, a felszíni és a felszín alatti vizek kémiai és ökológiai állapota továbbra is kihívást jelent, és azt nem feltétlenül tükrözi a fürdővíz-minősítés (Meulen, 2024). A BWD szerinti osztályozás kizárólag az emberi egészségre közvetlenül veszélyt jelentő mikrobiológiai indikátorokra koncentrál, míg más szennyezőanyagok (például toxikus kémiai anyagok, tápanyag-szennyezés) feltárása más jogi és monitoring-rendszerekhez kapcsolódik (például Víz Keretirányelv). A kiváló minősítés aránya hosszabb távon stabil, de nem jelent automatikus javulást minden esetben; a kvalitatív adatok a 2009–2024 közötti időszakban is hasonló tartományban mozognak. Ez rávilágít arra, hogy a jogalkotási és végrehajtási mechanizmusok (mint a BWD monitoring- és menedzsment-követelményei) sikeresen tartják fenn a vízminőséget, de további integrált intézkedések (például szennyvízkezelés, diffúz szennyezők csökkentése) szükségesek a fenntartható fejlődéshez.

A 2024-es adatfelvétel is megerősíti, hogy az EU-szintű harmonizált szabályozás jelentős hatással van az emberi egészség védelmére a fürdőhelyeken, ugyanakkor a szélesebb körű víz- és környezetpolitikai célok továbbra is jogi és gyakorlati kihívást jelentenek. Ez alátámasztja annak szükségességét, hogy a fürdővíz-monitorozás és a szélesebb vízminőségi politika egymással szorosan összekapcsolódjon a jogi harmonizáció és a fenntartható vízgazdálkodás érdekében.

A legfontosabb uniós és magyar jogforrások

Európai Unió jog	Magyar jog
2006/7/EK irányelv a fürdővizek minőségéről és a 76/160/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről	78/2008. (IV. 3.) Korm. r. a természetes fürdővizek minőségi követelményeiről, valamint a természetes fürdőhelyek kijelöléséről és üzemeltetéséről (Fürdővízr.) 510/2023. (XI. 20.) Korm. rendelet a közhasználatú fürdők létesítéséről és üzemeltetéséről (Közfürdőr.)
76/160/EGK irányelv a fürdővizek minőségéről	1995. évi LIII. törvény a környezet védelmének általános szabályairól
91/271/EGK irányelv a települési szennyvíz kezeléséről	1995. évi LVII. törvény a vízgazdálkodásról
2000/60/EK irányelv a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek	1997. évi CLIV. törvény az egészségügyről 2018. évi CXXXIX. törvény

<p>meghatározásáról 2006/118/EK irányelv a felszín alatti vizek szennyezés és állapotromlás elleni védelméről 2008/56/EK irányelv a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) 2008/105/EK irányelv a vízpolitika területén a környezetminőségi előírásokról 2011/321/EU: A Bizottság végrehajtási határozata a fürdővíz osztályba sorolását, illetve fürdőzési tilalmat vagy ellenjavallatot jelző, a nyilvánosság tájékoztatására szolgáló jelzéseknek a 2006/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti meghatározásáról</p>	<p>Magyarország és egyes kiemelt térségeinek területrendezési tervéről 2004. évi I. törvény a sportról 2012. évi II. törvény a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről 2013. évi V. törvény a Polgári Törvénykönyvről 2016. évi CL. törvény az általános közigazgatási rendtartásról 147/1992. (XI. 6.) Korm. rendelet az önkormányzatok tulajdonában lévő ingatlanvagyon nyilvántartási és adatszolgáltatási rendjéről 283/2002. (XII. 21.) Korm. rendelet a balatoni vízpart-rehabilitációs szabályozás követelményeiről 157/2004. (V. 18.) Korm. rendelet a sport területén képzéshez kötött tevékenységek gyakorlásához szükséges képzések jegyzékéről 287/2025. (VIII. 27.) Korm. rendelet a Balaton vízparti területeinek területfelhasználási követelményeiről 8/2018. (VI. 29.) AM rendelet az ingatlan-nyilvántartási célú földmérési és térképészeti tevékenység részletes 74/1999. (XII. 25.) EüM rendelet a természetes gyógytényezőkről 24/2007. (VII. 3.) KvVM rendelet a Vízügyi Biztonsági Szabályzat kiadásáról</p>
---	--

Forrás: *Saját szerkesztés*

3. Magyar szabályozás

A strandjog a magyar jogrendszerben sem önálló, kodifikált jogág, hanem több jogterület metszéspontjában elhelyezkedő, keresztülfekvő (interdiszciplináris) jogterület, amely a strandokhoz és a strandoláshoz kapcsolódó jogviszonyokat fogja össze.

3.1. Központi szabályozás: Alaptörvény, törvények, rendeletek

Az uniós megközelítéshez hasonlóan a strandjog alkotmányos alapjai az Alaptörvényben találhatóak, elsősorban alapjogi és államcél-jellegű rendelkezések formájában. Az Alaptörvény XX. cikke rögzíti az egészséghöz való jogot, amely magában foglalja az állam kötelezettségét az egészséges környezet feltételeinek biztosítására. Ezzel összefüggésben a P) cikk kimondja, hogy a természeti erőforrások – így különösen a vizek – a nemzet közös örökségét képezik, és védelmük, fenntartásuk az állam és mindenki kötelessége. Ezen értékalapú és célmeghatározó keretrendelkezésekből lehet levezetni, hogy a strandolás, mint környezethasználat nem korlátlan alapjog, hanem olyan tevékenység, amely az egészség- és környezetvédelem érdekében törvényi és rendeleti szinten korlátozható.

A strandjog közvetlen törvényi alapját több ágazati törvény együttesen alkotja, amelyek meghatározzák a strandhasználat alapvető jogi kereteit. Az 1995. évi LIII. törvény a környezet védelmének általános szabályairól rögzíti a környezetvédelem alapelveit, az elővigyázatosság és megelőzés elvét, valamint a környezethasználat általános szabályait. Az 1995. évi LVII. törvény a vízgazdálkodásról szabályozza a felszíni vizek használatát, védelmét és a vízhasználat engedélyezési rendjét. A strandolás, mint környezethasználat ezen szabályok alapján engedélykött, ellenőrzött és korlátozható tevékenység, különösen a vízminőség és a természeti környezet védelme érdekében.

A strand, pontosabban a közstrand mint normatív fogalom a 2018. évi CXXXIX. törvényben Magyarország és egyes kiemelt térségeinek területrendezési tervéről is szerepel. Eszerint balatoni közstrand az állam vagy a helyi önkormányzat tulajdonában álló, a Vízparti Tervben közhasználatú strandként vagy – fürdőzésre felhasználható partszakasszal vagy fürdőzésre felhasználható hellyel közvetlenül vagy közvetve érintett – zöldterületként jelölt terület, amelynek – ingyenes vagy szolgáltatás ellenértékéért térítés fejében történő – közcélú használata azonos feltételekkel bárki számára biztosított vagy biztosítandó, és amelyen a közhasználat fenntartása, illetve biztosítása országos érdekből hosszú távon szükséges. A 287/2025. (VIII. 27.) Korm. rendeletben a Balatont érintő Vízparti Terv strandként jelöli a fürdőzési és ahhoz kapcsolódó szabadidős tevékenységek végzése számára helyet biztosító területet. Az 1997. évi CLIV. törvény az egészségügyről (Eütv.) megteremti a közegészségügyi védelem általános jogi alapjait, amelyek a fürdővizek szabályozásában is érvényesülnek.

Az Eütv. 240. §-a strandok speciális típusait nevesíti, így a fürdő- és klímagyógyintézet az a természetes gyógytényezők felhasználásával egészségügyi szolgáltatást is nyújtó olyan egészségügyi vagy részben egészségügyi szolgáltató, amely a fürdő- vagy klímagyógyintézetre utaló valamely elnevezés használatára a külön jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelően működési engedélyt kapott. Elismert természetes gyógytényező az olyan természetes gyógytényező, amelyre vonatkozóan a természetes ásványvíz, természetes gyógyvíz, természetes gyógyiszap, gyógyklíma, gyógybarlang, vagy gyógyhatásra utaló egyéb elnevezés használatát engedélyezték. A 2004. évi I. törvény a sportról alkalmazásában az olimpiai események közé tartozik a Strand Világjátékok (World Beach Games) elnevezésű sportesemény. A Strand Világjátékok egy nemzetközi multi-sportesemény, amelyet a Nemzeti Olimpiai Bizottságok Szövetsége (ANOC) 2019-ben szervezett meg először 14 sportág 15 szakágában. A játékokat két évente tartják.

A 2013. évi V. törvény a Polgári Törvénykönyvről (Ptk.) a strandok tulajdonjogi, használati és szerződéses viszonyait rendezi, különösen az üzemeltetők és a strandhasználók közötti magánjogi kapcsolatokban. Ide tartoznak (i) a tulajdonjogi kérdések (köz- vagy magántulajdonban álló strand), (ii) a használati jogviszonyok (bérlet, haszonbérlet, vagyonkezelés), valamint (iii) a szerződéses kapcsolatok (belépőjegy, szolgáltatások, letét, vállalkozási és megbízási szerződések). A strandolók és az üzemeltetők között létrejövő jogviszonyok jellemzően relatív, mellérendeltségi jogviszonyok, amelyekben a fogyasztóvédelem és a kártérítési felelősség szabályai is érvényesülnek (például balesetekért való felelősség). A 6:371. § szerint a nyilvánosság számára nyitva álló intézmények felelőssége között külön nevesíti, hogy a fürdők és más hasonló intézmények, továbbá a ruhatárak letéttel összefüggő kártérítési felelőssége az olyan dolgokra terjed ki, amelyeket a látogatók ezen intézményekbe rendszerint magukkal szoktak vinni, illetve, ha megfelelő hely áll a látogatók rendelkezésére dolgaik megőrzése céljából, az intézmény az itt elhelyezett dolgokban esett kárért tartozik felelősséggel.

A 2012. évi II. törvény a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről 202/A. § szerint, aki tiltott helyen fürdik, szabálysértést követ el (156/A. Tiltott fürdés). A szabálysértés miatt a közterület-felügyelő, a természetvédelmi őr, az önkormányzati természetvédelmi őr, a halászati őr is szabhat ki helyszíni bírságot (Király, 2016).

A strandjog részletszabályait döntően kormányrendeleti és miniszteri rendeleti szinten találjuk meg. Ezek konkretizálják a törvényi felhatalmazásokat és biztosítják az uniós jog végrehajtását. A magyar szabályozásból érdemes kiemelni a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII.

törvény 45. §-a (7) bekezdésének *b*) és *k*) pontjaiban foglalt felhatalmazás alapján alkotott 78/2008. (IV. 3.) Korm. rendeletet a természetes fürdővizek minőségi követelményeiről, valamint a természetes fürdőhelyek kijelöléséről és üzemeltetéséről (a továbbiakban Fürdővízr.). Ezek szerint a természetes fürdőhely fürdési célra engedélyezett víz és a hozzá tartozó vízparti terület. Ennek egyik fontos eleme pedig a természetes fürdővíz, azaz a felszíni vizek minden olyan eleme, amelyek használatát a népegészségügyi feladatkörében eljáró járási (fővárosi kerületi) hivatal fürdési célra engedélyezte (fürdővíz), és amelyre nem áll fenn a fürdés állandó hatósági tilalma. Ehhez kapcsolódik az ún. védőterület, amely fürdőhely területét övező, a víz minőségének megóvása érdekében meghatározott szárazföldi terület és vízfelszín. A Fürdővízr. hatálya nem terjed ki a külön jogszabály szerinti medencés közfürdőre, a gyógyfürdőre, valamint olyan mesterségesen létesített vízterekre, amelyek nincsenek összeköttetésben sem felszíni, sem felszín alatti vizekkel.

A strandjog lényegét több mint két és fél évtizeden keresztül közfürdők létesítésének és üzemeltetésének közegészségügyi feltételeit sokáig az 37/1996. (X. 18.) NM rendelet tartalmazta, amelyet a 510/2023. (XI. 20.) Korm. rendelet a közhasználatú fürdők létesítéséről és üzemeltetéséről helyezett hatályon kívül (Közfürdőr.). (Ennek legutóbbi módosítása a 161/2025. (VI. 23.) Korm. rendelet.) A korábbi NM rendelet inkább szakmai-technikai előírásokat tartalmazott, higiéniai–műszaki minimumokra épült a közfürdők üzemeltetésére nézve; míg az új Kormányrendelet eljárási, strukturális és minőségbiztosítási követelményeket egyaránt integrál.

A régi és az új Közfürdőr. összehasonlító táblázata

Szempont	37/1996. (X.18.) NM rendelet	510/2023. (XI.20.) Korm. rendelet
Szabályozás tárgya	Közfürdők közegészségügyi (higiéniai) feltételei	Közhasználatú fürdők létesítése és üzemeltetése, komplex keretben
Szabályozási szemlélet	„Higiéniai–műszaki” megfelelés-központú	„Rendszerszintű” megfelelés: eljárás + dokumentáció + technológia + ellenőrzés
Hatály / fogalmi keret	Szűkebb, klasszikus közfürdő-fókusz	Tágabb, korszerű fogalomrendszerrel és kiterjesztett hatállyal
Létesítés szabályai	Inkább műszaki–higiéniai követelmények	Kifejezett létesítési + üzemeltetési keretrendszer, előzetes megfelelési

		logikával
Üzemeltetés rendje	Részben szabályozott, főleg higiéniai fókusz	Részletes, folyamatjellegű üzemeltetési követelmények
Közegészségügyi-technológiai szabályzat	Nem központi intézmény	Kulcselem: dokumentált, ellenőrizhető működési alap
Hatósági felügyelet	Klasszikus ellenőrzés (főként higiénia, vízminőség)	Kiterjesztett hatósági kontroll: dokumentáció, technológia, vízkezelés, monitoring
Vízminőség-ellenőrzés	Megfelelési logika, hagyományos paraméterezés	Korszerűbb, rendszeresebb, eljárásba integrált ellenőrzés
Prevenció és kockázatkezelés	Inkább „utólagos megfelelés”	Preventív, kockázatosökkentő szemlélet (üzemeltetési rendszerbe építve)
Jogpolitikai cél	Közegészségügyi minimumfeltételek biztosítása	Modernizált, egységesebb, ellenőrizhetőbb üzemeltetés + magasabb szintű egészségvédelem

Forrás: Saját szerkesztés

Az Eütv. felhatalmazása alapján megalkotott 2023-as Közfürdő. tárgya (és sajátos területi) hatálya kiterjed minden közhasználatú fürdőre, szaunára és gőzfürdőre, valamint ezek üzemeltetőire. Nem terjed ki bizonyos speciális létesítményekre, például kizárólag halterápiás szolgáltatást nyújtó fürdőkre¹ vagy természetes fürdővizekre. A közhasználatú fürdő bármely, legalább egy fürdési célú létesítményt, szaunát vagy gőzkamrát és az ezekhez tartozó hűtési célú létesítményeket tartalmazó, nyilvános szolgáltatóegység, mely nem kizárólag a tulajdonos, a bérlő, az üzemeltető és azok családtagjai, nemfizető alkalmi vendégei által, hanem bárki vagy egy meghatározott csoport által vehető igénybe, függetlenül attól, hogy az igénybe vevők fizetnek-e a belépésért, vagy nem. Ide tartoznak a szálláshelyek és a 6 lakásosnál nagyobb társasházak, lakóparkok, szövetkezeti lakások fürdési célú létesítményei, szaunái, gőzkamrái és az ezekhez tartozó hűtési célú

¹ Halterápia: olyan testkezelési eljárás, mely során az erre a célra alkalmazott piros szívogató márna (Gara rufa) fajba tartozó doktorhalak az elhalt hámsejteket lecsipegetik a kezelt testfelület felszínéről.

létesítmények is. Ezen belül további altípusokat különböztetnek meg (Janzsó, 2024).

A közhasználatú fürdők típusai

1-es típusú közhasználatú fürdő	Minden olyan szolgáltatóegység, amelyben a vízzel kapcsolatos tevékenység a fő használati mód, vagy a fő használati mód mellett van jelen olyan módon, hogy a felhasználók számára önálló szolgáltatásként is igénybe vehető.	Ilyennek minősülnek különösen a gyógy- és élményfürdők, víziparkok, uszodák, tanuszodák, csecsemőúszást és csecsemők, kisgyermekes gyógyászati foglalkozását biztosító uszodák, fürdők
2-es típusú közhasználatú fürdő	Minden olyan közhasználatú fürdő, ahol a vízzel kapcsolatos tevékenység a fő tevékenység mellett van jelen mint többlétszolgáltatás, és a kizárólag szaunát, gőzkamrát és ezekhez tartozó, hűtési célú fürdési célú létesítményeket tartalmazó közhasználatú fürdők.	2/a típusú közhasználatú fürdő: természetes fürdőhelyek, szórakoztató, szabadidős és sporttevékenységet szolgáló egységek közhasználatú fürdési célú létesítményei, szaunaparkok, gőzkamraparkok és ezekhez tartozó szolgáltatási elemek, továbbá minden, 25 szobánál nagyobb kapacitással rendelkező szálláshely fürdési célú létesítményei. 2/b típusú közhasználatú fürdő: a 2/a típusba nem sorolható szálláshelyek, a nem kereskedelmi célú 2-es típusú közhasználatú fürdők, 6 lakásosnál nagyobb társasházak, lakóparkok, szövetkezeti lakások közhasználatú fürdési célú létesítményei
3-as típusú közhasználatú fürdő	Az 1-es és 2-es típusba nem sorolható,	Különösen interaktív szökőkutat vagy kádfürdős jellegű létesítményeket tartalmazó

közvetlenül a közhasználatú fürdő és a vizes felhasználók vízzel játszóterek. való érintkezésére szánt fürdési célú létesítmények.

Forrás: *Saját szerkesztés*

A sor még folytatható, hogy a fürdési célú létesítmény azon nem higiéniai célokat szolgáló fürdési lehetőséget biztosító medence, kád és nem medencés jellegű fürdési, szórakoztatási lehetőséget biztosító létesítmény, amelyben a fürdőzők a fürdővízzel vagy az abból képződő aeroszollal kerülhetnek érintkezésbe, továbbá a gőzfürdőhöz és szaunához kapcsolódó vizes létesítmények. Ehhez szorosan kapcsolódhat különféle élményberendezés, amely a medencébe beépített vagy a medencéhez kapcsoltan telepített olyan eszköz, gép vagy építmény, mely a fürdőközönség szórakoztatását szolgálja, és amelybe nem értendő bele az egyes szórakoztatási célú berendezések, létesítmények és ideiglenes szerkezetek, valamint szórakozási célú sporteszközök biztonságosságáról szóló 24/2020. (VII. 3.) ITM rendelet 2. § 4. pontjában meghatározott szórakoztatási célú berendezés, létesítmény.

A rendelet szerint közhasználatú fürdő létesítése (építés, bővítés, átalakítás és felújítás, tovább a magánfürdő közhasználatúvá alakítása) csak akkor engedélyezhető, ha az megfelel a vonatkozó higiéniai és biztonsági követelményeknek, lásd MSZ 15234, MSZ 15236, MSZ EN 15288–2, és az MSZ EN ISO 11731–2:2008 szabványokat. A kád típusú medencéket² töltő-ürítő üzemmódban kell létesíteni, az ún. kis méretű, maximum 8 m³ térfogatú és 4 m² felületű, hideg vizes, 18 °C-nál nem melegebb medencék pedig csak töltő-ürítő üzemmódban is létesíthetők. A fürdési célú létesítmények töltésére és vízpótlására csak olyan víz használható, amely nem tartalmaz kórokozókat vagy fizikai, kémiai, biológiai, radiológiai anyagokat az emberi egészségre káros koncentrációban. Szűrő-forgató rendszer esetén a medencébe folyamatosan bevezetett víz mennyisége a terheléssel arányos lehet, de nyitvatartási időben a megengedett legnagyobb terhelés 30%-ánál kisebb terheléskor sem lehet kevesebb óránként a vízfelületből számított legnagyobb terheléshez tartozó érték 50%-ánál.

² *Kád típusú medence*: olyan fürdési vagy gyógyászati célú létesítmény, amelynek vize az üzemeltetési előírások és használati útmutató alapján meghatározott egyidejű névleges felhasználók számát elérő fürdőző után minden esetben leeresztésre, majd a medence fertőtlenítésre kerül, fűvókákat és élményelemeket – a gyógyászati célú, víz alatti sugármasszázszt biztosító tangenter medencék vagy az NNGYK által kiadott fürdővízbiztonsági engedélyben meghatározottak kivételével – nem tartalmaz.

Üzemidőn kívül a medencébe folyamatosan bevezetett víz mennyisége 50% alá is csökkenthető, amennyiben a megfelelő vízminőség a zavarosság folyamatos, online nyomon követésével igazolható. A szűrő-forgató rendszer üzemeltetése, a medencébe a tisztított víz folyamatos bevezetése üzemidőn kívül sem állítható le. Ehhez kapcsolódik, hogy a 280/2024. (IX. 30.) Korm. rendelet a településrendezési és építési követelmények alapszabályzatáról szerint egy személygépkocsi elhelyezését kell biztosítani sportolás, strandolás célját szolgáló önálló rendeltetési egységek minden 10 férőhelye után, lelátóval rendelkező sportlétesítmény minden megkezdett 15 férőhelye után; illetve minden megkezdett 10 férőhelye után 2 db kerékpár és motorkerékpár várakozóhelyet kell kialakítani.

A közhasználatú fürdő üzemeltetésének előfeltétele, hogy a közhasználatú fürdő rendelkezzen egészségügyi államigazgatási szerv által határozatban jóváhagyott és az üzemeltetésnek megfelelően aktualizált közegészségügyi-technológiai szabályzattal, és sor kerüljön sikeres terhelés nélküli próbaüzemi időszak lefolytatására. Az üzemeltető köteles elkészíteni egy részletes közegészségügyi-technológiai szabályzatot mielőtt a létesítmény ténylegesen működésbe lépne. Ezt a szabályzatot az egészségügyi államigazgatási szerv jóváhagyja, és csak ezt követően kezdhető meg a fürdő üzemeltetése. A közegészségügyi-technológiai szabályzatot igazolási eljárás keretében kell benyújtani a hatósághoz, amely a tervezési dokumentációt feltételként vizsgálja a vízminőségre, technológiára és biztonságra vonatkozó követelmények szempontjából. Ez a szabályzat a jogszabály egyik legfontosabb újdonsága, mivel az eddigi gyakorlatban nem volt ilyen egységesen előírt dokumentációs követelmény.

A létesülő fürdési célú létesítményeknek legalább kéthetes próbaüzemet kell végezniük, amely során a vízminőséget legalább két alkalommal teljeskörűen ellenőrizni kell. A fürdési célú létesítmények vízpótlására és töltésére használt víznek nem tartalmazhat káros élettani vagy egészségügyi veszélyt jelentő anyagokat; a rendelet részletesen szabályozza, hogy milyen típusú víz használható (például közműves ivóvíz, engedélyezett természetes gyógyvíz). Közhasználatú fürdőt olyan természetes vagy jogi személy üzemeltethet, aki megfelel a képesítési feltételeknek, vagy az alkalmazottai vonatkozásában biztosítja azokat, lásd uszodamester/úszómester/vízimentő, fürdőüzemi gépész, medencefelügyelő (MSZ EN 15288–2), csúszdakezelő (24/2020. (VII. 3.) ITM rendelet), elsősegélynyújtó, önálló fürdőgyógyászat vezető (felsőfokú iskolai, egészségügyi végzettség), fürdőgyógyászati részleg szakmai vezetése (szakorvos), gyógymasször, fizioterápiás asszisztens, gyógytornász (minimum BSc), szaunamester, vagy szaunakezelő (MSZ EN 15288–2) tevékenység. Az uszodamester és úszómester 1,35 m vízmélységű vagy annál mélyebb fürdőmedence mellett felügyeletet ellátó szakképzett személy, beleértve a szakképzett vízimentőt. Az aqua tréner

szakképesítés szakmai és vizsgakövetelményeit a 157/2004. (V. 18.) Korm. rendelet a sport területén képezéshez kötött tevékenységek gyakorlásához szükséges képezések jegyzékéről tartalmazza. Szintén itt említhető, hogy a jogalkotó az aqua tréner az Országos Képzési Jegyzék (OKJ) részsakképezések megnevezésében is szerepelteti a vonatkozó húsmarha és a juh ágazatokban nyújtott kérődző szerkezetátalakítási nemzeti program (!) Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból finanszírozott különleges támogatásának igénybeviteléhez kapcsolódó feltételek megállapításáról szóló 22/2012. (III. 9.) VM rendeletben. A közhasználatú fürdők így sokban hasonlítanak a közintézeti, közintézményi viszonyokra, mivel a strand is a dologi és személyi eszközöknek meghatározott tartós közcél (humán közszolgáltatás) szolgáltatóra rendelt összessége (Mayer, 1924, p. 268. és Szakács, 2016); a strandolók tulajdonképpen igénybe vevők, használók, akik olykor közvetlenül fizetnek a szolgáltatásért vagy a kollektív közteherviselésen keresztül finanszírozzák (szabadstrand).

A rendelet új eleme a 2001-ben kialakított HUMVI rendszerhez (Humán Felhasználású Vizek Informatikai Rendszere) való csatlakozás.³ Ez a vízminőség-ellenőrző vizsgálatokkal, a határérték-túllépésekkel, a szennyezés veszélyével járó rendkívüli eseményekkel kapcsolatos adatok, információk rögzítése, folyamatos tárolása és kezelése céljából a Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyszerészeti Központ (NNGYK) által működtetett és karbantartott egységes nyilvántartási informatikai rendszer, amely a hatósági kontrollt és a nyomon követhetőséget jelentősen erősíti. A rendszer öt fő modulból áll, amelyek mindegyike specifikus területek adatkezelését támogatja: 1. Fürdővíz felügyeleti modul: közfürdők vízminőségi adatai, 2. Ivóvíz felügyeleti modul: ivóvíz minőségi ellenőrzésével kapcsolatos adatok, 3. Ásvány- és gyógyvíz felügyeleti modul: ásvány- és gyógyvizek minőségi adatai, 4. Természetes fürdővíz felügyeleti modul: természetes fürdővizek ellenőrzési adatai, 5. Vízminőség elemző modul: elemzési funkciók az összesített vízminőségi adatok alapján. Az üzemeltetők kötelesek az akkreditált laboratóriumi vízvizsgálatok eredményeit az adatok rendelkezésre állásától számított 5 napon belül feltölteni a rendszerbe, továbbá rendkívüli események vagy egészségkockázatot valószínűsítő műszaki/vízminőségi nem megfelelőség esetén azonnal értesíteni a hatóságot és a HUMVI-t. Emellett évente, december 10-ig frissíteniük kell a létesítmény alap- és fő műszaki adatait, biztosítva a rendszer folyamatos naprakészségét. Ez jogi szempontból fontos újítás, mert a korábbi szabályozásban nem volt ilyen egységes adatkezelési és informatikai háttér.

³ 201/2001. (X. 25.) Korm. rendelet az ivóvíz minőségi követelményeiről és az ellenőrzés rendjéről.

A közhasználatú fürdők közegészségügyi előírásai közül érdemes kiemelni, hogy a fürdővendégek egészségének, testi épségének és jó közérzetének védelme érdekében egyik típusú közhasználatú fürdőt sem látogathatja fertőző betegségben szenvedő vagy nyílt sebbel rendelkező vagy ittas vagy kábítószer vagy bódító hatású gyógyszer hatása alatt álló személy. Fürdési célú létesítményben a fürdés ideje alatt mindennemű étel- és ital-fogyasztás tilos, kivéve a jóváhagyott közegészségügyi-technológiai szabályzatban rögzített, erre a célra kialakított, étel-ital szakszerű kiszolgálását lehetővé tevő bár típusú létesítményekben. A fedett fürdőkben a megengedett egyidejű legnagyobb terhelésnek megfelelő számú hidegmeleg vizes zuhanyozót kell létesíteni (általában 1/50 vagy 1/75 fő, de legalább kettő) és ehhez szappant vagy tisztálkodószert kell biztosítani. A zuhanyzók közül tisztasági zuhanyoknak azok minősülnek, ahol a zuhany nemenként elkülönített, belátástól elzárt, fürdőruha nélküli szappanos mosakodásra alkalmas. A közhasználatú fürdő területére állat – kivéve a tulajdonos felelősségével a közhasználatú fürdő őrzését ellátó kutya és a segítőkutya kiképzésének, vizsgáztatásának és alkalmazhatóságának szabályairól szóló rendelet szerinti vakvezető kutya, valamint a segítőkutya – nem vihető be, továbbá állat ott nem tartható.

A rendelet a már működő létesítményeknek a régi feltételekhez képest időben történő átállási lehetőséget biztosít. Eszerint 2026. december 31-ig kell megfelelni az új előírásoknak; a HUMVI rendszerbe történő adatszolgáltatásnak először 2026. szeptember 1-jétől kell eleget tenni; a levegőminőségre vonatkozó előírásoknak pedig csak 2027. március 19-től kell megfelelni.

A jelenlegi Közfürdő-r-ben már nem szerepel, hogy (i) egy főre számítva 10 m² pihenést szolgáló területet kell biztosítani; fák, bokrok ültetésével árnyas pihenőrészt kell kialakítani; (ii) a sportolási lehetőség elősegítésére (pl. a labdajátékokra) alkalmas területrészt biztosítani kell úgy, hogy az a vendégek nyugalma ne zavarja és ne legyen balesetveszélyes.; (iii) a fürdőhely területén a fürdési szezonban horgászni nem szabad.

A 24/2007. (VII. 3.) KvVM rendelet által kiadott Vízügyi Biztonsági Szabályzat hatálya a biztonsági követelmények meghatározása szempontjából kiterjed minden szervezett vízügyi tevékenységre, függetlenül attól, hogy azt társadalmi vagy gazdálkodó szervezetek milyen szervezeti vagy tulajdoni formában végzik. Ez alapján a strandokra vonatkozóan például a medencében, a fürdő jellegének megfelelően, a mélyvízi részen a medence szélénél kapaszkodásra alkalmas, könnyen tisztítható, sima felületű kapaszkodót kell elhelyezni. Az ugrómedence mélysége az ugrási helyen az ugróhely víz fölötti magasságától függ, de legalább 3,80 m legyen. A hullámmedence oldalfalán kiálló részt (így pl. korlátot, lépcsőt) alkalmazni nem szabad. A hullámmész ideje alatt úszómestert, vagy uszodamestert kell

alkalmazni. Vízicsúszdákat, a medencékben a csobbanási magasságot, valamint a vízmélységet, a csúszdák használatára vonatkozó szabályokat piktogramokkal is jelölni kell. Intenzív vízmozgást, örvénylést, áramlást előidéző élményfürdő elemek üzemeltetése alatt állandó uszodamesteri felügyeletet kell biztosítani az érkezési helyen.

A 2000. évi CXII. törvény állapítja meg a Balaton Kiemelt Üdülőkörzet Területrendezési Tervét és a Balatoni Területrendezési Szabályzatot, amely felhatalmazása alapján a 283/2002. (XII. 21.) Korm. rendelet a balatoni vízpart-rehabilitációs szabályozás követelményeiről 5. § rögzíti, hogy strandrendeltetés csak olyan ingatlanon jelölhető ki vagy bővíthető, amelyhez kapcsolódóan a vízpart-rehabilitációs tanulmányterv strandolásra alkalmas partszakaszt jelöl. A Balaton vízmedrében a strandrendeltetéshez kapcsolódó építmény csak ott helyezhető el, ahol a vízpart-rehabilitációs tanulmányterv strandolásra alkalmas partszakaszt jelöl. A jogviszony szituációs karakterét erősíti, hogy a fürdési idény (i) a járási hivatal határozatában megállapított, az év azon két napja közötti legalább 8 hétig tartó egybefüggő időszak, amikor napi átlagban legalább 100 fő fürdőzőre lehet számítani, vagy (ii) az üzemeltetett fürdőhely esetében az átlagos napi fürdőzőszámra tekintet nélkül a fürdőhely üzemeltetője által kérelmezett és a járási hivatal határozatában megállapított időszak. A 287/2025. (VIII. 27.) Korm. rendelet a Balaton vízparti területeinek területfelhasználási követelményeiről szerint a szabályozási partvonalat, a Balaton vízparti területeit és azok területfelhasználását rögzítő terv (Vízparti Terv), valamint a településfejlesztési terv és a helyi építési szabályzat többek között a vízparton a közösségi rendeltetés előtérbe helyezésével, közhasználatú területek – így különösen zöldterületek, a vízpart elérését biztosító közlekedési területek és strandok – kijelölésével is biztosítják a Balaton vízparti területei közcélú területfelhasználását, a települési, táji és természeti erőforrások, az épített és természeti örökség megőrzését és közösségi célú hasznosítását.

A strandok nyilvántartásával kapcsolatban a 8/2018. (VI. 29.) AM rendelet az ingatlan-nyilvántartási célú földmérési és térképészeti tevékenység részletes szabályairól 18. § szerint a művelés alól kivett területek között külön kell feltüntetni a sporttelepet, strandot, fürdőt. A 147/1992. (XI. 6.) Korm. rendelet az önkormányzatok tulajdonában lévő ingatlanvagyon nyilvántartási és adatszolgáltatási rendjéről szerint a ingatlanvagyon - kataszter, egyik adatlapja az „S” Strand, fürdő betétlap. A művelés alól kivett egyéb földterület jellege keretében a 13: folyók, állóvizek partján lévő strandok (24. Egyéb, még be nem sorolt építmények: 24113 Nyitott uszodák, 24114 Strandok) adatait tartalmazza:

Strand, fürdő betétlap

Strand, fürdő, uszoda alapadatai				
S 01	Neve:			
S 02	Jellege:	1: hidegvízű nyitott, 2: hidegvízű fedett, 3. melegvízű nyitott, 4: melegvízű fedett, 5: melegvízű, télen fedett, 6: folyóvíz vagy tó parti strand		
S 03	Strand területe:		ha: m ² :	
S 04	Vízbeszerzés:	1: vízműhálózatból, 2: saját kútról, 3: saját felszíni vízműről, 4: saját felszín alatti vízműről, 5: nincs		
S 05	Kutak száma:		db:	
S 06	Friss vízigény:		m ³ /óra:	
S 07	Víz kivételi kapacitás:		m ³ /óra:	
S 08	Vízforgatás	1: nincs, 2: van		
S 09	Medence	típusa:	1: gyógyfürdőmedence, 2: strandmedence, 3: úszómedence, 4: gyermekmedence, 5: nincs	
S 10		hossza:	m:	
S 11		alapterülete:	m ² :	
S 12		térfogata:	m ³ :	
Strand, fürdő, uszoda értékadatai				
	Megnevezés	év	értékváltozás E Ft (±)	bruttó érték egyenlege E Ft
S 13.0	Könyv szerinti bruttó érték			
S 13.1	Bruttó érték változás			
S 14	Becsült érték			
S 15	Állagmutató	1: 0%, 2: 1-19%, 3: 20-39%, 4: 40-59%, 5: 60-79%, 6: 80-99%, 7: 100%		

Forrás: *Saját szerkesztés a 147/1992. (XI. 6.) Korm. rendelet az önkormányzatok tulajdonában lévő ingatlanvagyon nyilvántartási és adatszolgáltatási rendjéről*

A strandok működtetése és felügyelete különös szakigazgatási tevékenységként jelenik meg. Az illetékes hatóságok (népegészségügyi, vízügyi, környezetvédelmi szervek, valamint az önkormányzatok) engedélyezési, ellenőrzési és szankcionálási jogkörrel rendelkeznek. Az eljárási szabályok közül elősorban a közigazgatási tárgyúak a jelentősebbek. A fürdővíz használata engedélyezésének, illetve a fürdőhely kijelölésének eljárási háttérjogszabálya természetesen a 2016. évi CL. törvény az általános közigazgatási rendtartásról, a sajátos rendelkezések pedig a Fürdővízr-ben és a Közfürdőr-ben található. Ha a járási hivatal illetékességi területéhez tartozó felszíni vizekben a fürdőzők számának napi átlaga legalább 8 egybefüggő naptári héten várhatóan meghaladja a 100 főt, valamint megvannak a fürdőzés e rendelet szerint szükséges közegészségügyi követelményei, a járási hivatal - hivatalból indított eljárásban - minden év május 1. napjáig i) dönt a fürdővíz fürdési célú használatának engedélyezéséről; ii) megjelöli a fürdési időtartamát; iii) meghatározza a fürdővíz minőségének ellenőrzését szolgáló mintavételeknek az ütemtervét; iv) kijelöli a védőterületet. A fürdőhely üzemeltetője a kérelemmel egyidejűleg benyújtja az üzemeltetési szabályzatot, amely a fürdőhely szakszerű és biztonságos üzemeltetésével kapcsolatos részletes műszaki, technológiai, biztonságtechnikai, környezetvédelmi és egészségügyi előírásokat tartalmazza.

A járási hivatal – hivatalból indított eljárásban – minden fürdővíz profilját¹ megállapítja, amelyeket rendszeresen felül kell vizsgálni és frissíteni kell. Ezek eredményéről (kifogásolt, tűrhető, jó, kiváló) a nyilvánosság tájékoztatása is kötelező. A járási hivatal a fürdővíz használatát akkor engedélyezi, illetve a fürdőhelyet akkor jelöli ki, ha a fürdővíz minősége legalább tűrhető. A fürdővíz minőségére vonatkozó adatok közérdekűek. A jegyző a helyben szokásos módon minden évben tájékoztatja a lakosságot i) az engedélyezett fürdővizekről, ii) a kijelölt fürdőhelyekről, iii) a fürdési tilalom elrendeléséről, iv) a fürdési tilalom feloldásáról. Az országos tisztifőorvos a nyilvántartott fürdővizek és kijelölt fürdőhelyek, valamint a tartós fürdési tilalom alá eső fürdővizek listáját minden fürdési idény kezdete előtt, amint az rendelkezésre áll, de legkésőbb június 15-ig a honlapján közzéteszi. A fürdővízminőség-értékelés alapján a kifogásolt osztályba tartozó fürdővíz esetében az ilyen osztályozást követő első fürdési idénytől kezdődően a hivatal a fürdőzés tilalmát rendeli el, melyről tájékoztatja a fürdőhely üzemeltetőjét és kötelezi arra, hogy

¹ *Fürdővízprofil*: a fürdővíz olyan jellemzése, amely a fürdővízzel kapcsolatos egészségkárosító hatást előidézhető szennyezési forrásokra és szennyezési okokra, valamint ezek értékelésére terjed ki.

egyértelmű és egyszerű figyelmeztető jelzéssel felhívja a nyilvánosság figyelmét a nem megfelelő vízminőségre, tájékoztassa a nyilvánosságot a szennyezés okairól és az intézkedések megtételének elrendeléséről. Enyhébb minőségromlás esetén a fürdőhely üzemeltetésének szüneteltetését rendeli el, illetve a vízminőség helyreállításához szükséges intézkedések eredménytelensége esetén a fürdővíz-használati engedélyt visszavonja.

A 74/1999. (XII. 25.) EüM rendelet a természetes gyógytényezőkről szerint azok a létesítmények, amelyek főként természetes gyógytényező felhasználásával² folytatnak gyógyító vagy rehabilitációs tevékenységet, az intézmény gyógyászati jellegére utaló elnevezéssel³ akkor működtethetők, ha – az üzemeltetéshez egyéb jogszabályokban előírt hatósági engedélyeken kívül – e megnevezés használatát a fenntartó vagy az üzemeltető kérelmére a Budapest Főváros Kormányhivatala engedélyezi.

3.2. Helyi szintű szabályozás: önkormányzati rendeletek

Az önkormányzati rendeletek a törvényi és kormányrendeleti keretek között kijelölhetnek természetes fürdőhelyeket, meghatározhatják a helyi strandhasználat rendjét, nyitvatartást, díjakat és magatartási szabályokat, valamint dönthetnek a közstrandok fenntartásáról vagy hasznosításáról. A helyi szabályozás lényege, hogy a strand, mint sajátos közhasználatú tér egyszerre igényel közigazgatási, közegészségügyi és magatartásszabályozó normákat.

A magyar önkormányzati strandrendeletek szerkezeti és tartalmi elemzése azt mutatja, hogy a helyi jogalkotás viszonylag egységes mintát követ, amely egyszerre tükrözi a közigazgatási jog normativitását és a strandhasználat sajátos, szituációhoz kötött jellegét, hiszen a jogviszonyok a konkrét strandhoz és a tényleges használathoz kötődnek. E rendeletek nem pusztán technikai üzemeltetési szabályokat tartalmaznak, hanem komplex módon szabályozzák a strand, mint közhasználatú tér működését, a használók magatartását, valamint az üzemeltető és az önkormányzat felelősségi viszonyait.

² 1997. évi CLIV. törvény az egészségügyről 238. § (1) Természetes gyógytényező az olyan természetes ásványvíz, természetes iszap, a talajból nyert egyéb természetes anyag (a továbbiakban együtt: talajból nyert természetes gyógytényezők), felszíni éghajlat, felszín alatti klíma (a továbbiakban együtt: éghajlati gyógytényezők), amely bizonyítottan kedvező élettani hatással rendelkezik vagy gyógyászati célra felhasználható. (2) Elismert természetes gyógytényező az olyan természetes gyógytényező, amelyre vonatkozóan a a) természetes ásványvíz, b) természetes gyógyvíz, c) természetes gyógyiszap, d) gyógyklíma, e) gyógybarlang, vagy f) gyógyhatásra utaló egyéb elnevezés használatát engedélyezték.

³ A gyógyfürdő intézmény számára a következő elnevezések használata engedélyezhető: gyógyfürdő, mozgásszervi betegeket ellátó nappali kórház, gyógyfürdőkórház, éghajlati gyógyintézet, gyógyüdülő, gyógyszálló, gyógyvíz-ivócsarnok, gyógybarlang.

A rendeletek rendszerint általános rendelkezésekkel kezdődnek, amelyek meghatározzák a szabályozás célját, hatályát és alapfogalmait. A célmeghatározás szinte kivétel nélkül a strandok rendeltetészerű, biztonságos és közegészségügyi szempontból megfelelő használatának biztosítására irányul, összhangban az ágazati jogszabályokkal, különösen a környezetvédelmi, vízgazdálkodási és közegészségügyi normákkal. A területi hatály tipikusan a település közigazgatási területén kijelölt strandokra terjed ki helyrajzi számokkal egyértelműen megjelölve, míg a személyi hatály a strandot igénybe vevőkre, az üzemeltetőre és a kapcsolódó szolgáltatókra.

A szabályozás következő nagy egysége a strandok működtetésére és üzemeltetésére vonatkozik. E fejezetekben jelenik meg legerőteljesebben a strandjog közigazgatási jogi jellege. A rendeletek részletesen rögzítik az üzemeltető kötelezettségeit, így különösen a nyitvatartási időszak (hónap nap – strandidény, illetve nyitási és zárási óra) meghatározását, a közegészségügyi feltételek biztosítását, a mentőőri szolgálat megszervezését, valamint a strand infrastruktúrájának fenntartását. A nyitvatartási idő jogi jelentősége túlmutat az üzemeltetés technikai kérdésén: a legtöbb rendelet kifejezetten kimondja, hogy a nyitvatartási időn kívüli strandhasználat a látogatók saját felelősségére történik, ami a felelősségi viszonyok elhatárolását szolgálja.

A belépés és a díjfizetés szabályozása a strandrendeletek egyik legmarkánsabb eleme, amely jól mutatja a strandjog közjogi és magánjogi elemeinek összefonódását. A belépőjegyhez, bérlethez vagy helyi lakosok számára kiállított strandkártyához kötött használat egyszerre jelent közjogi jogosultságot és polgári jogi jellegű szolgáltatás igénybevételét. A rendeletek gyakran mellékletben rögzítik a díjtételeket, valamint a kedvezményes jogosultságokat, ezzel biztosítva az átláthatóságot és a normavilágosságot. E rendelkezések a közvagyon hasznosításának és a közszolgáltatás nyújtásának helyi szintű megjelenései.

A strandhasználati és magatartási szabályok fejezetei részletes normákat tartalmaznak az öltözködésre, a higiéniai szabályok betartására, az alkoholfogyasztásra vagy annak korlátozására, az állatok beviteli lehetőségére vagy tilalmára, valamint a zajkeltés és a veszélyes magatartások (például stégről ugrálás) tilalmára vonatkozóan. E szabályok a közérdekeket, elsősorban az egészségvédelem, a közbiztonság és a közösségi együttélés védelmét szolgálják. A helyi jogalkotás ebben a körben gyakran él kivételekkel és differenciált szabályozással, ami az arányosság elvének gyakorlati érvényesülését is mutatja. Bár nem rendelet, de mégis idézzük, hogy a Budapest Gyógyfürdői és Hévízei Zrt. 2024-től érvényes házirendjéből, hogy a medencékben kizárólag olyan úszóruházat viselése engedélyezett, amelyet kifejezetten úszási célokra fejlesztettek ki és vékony,

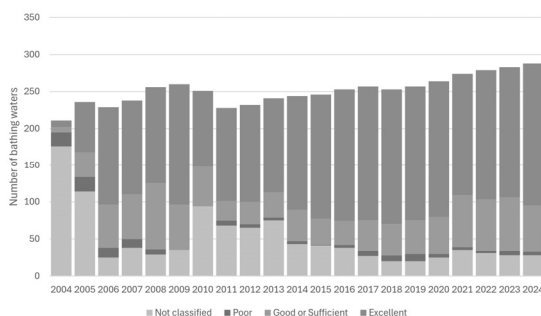
színtartó anyagból készült ruházat (például úszódressz, bikini, unikini, tankini, trikini, fecske, úszóshort, szőrfnadrág, burkini, szőrfpóló).

A rendeletek záró része rendszerint a jogkövetkezményekre és a végrehajtásra vonatkozó szabályokat tartalmazza. Itt jelennek meg a magatartási szabályok megszegéséhez kapcsolódó szankciók, így a helyszíni bírság, a strand területéről való kitiltás vagy a használat korlátozása. A mellékletek – strandok felsorolása, díjszabás, nyitvatartási idők – a rendeletek gyakorlati alkalmazását segítik elő, és a jogtechnikai áttekinthetőséget szolgálják.

3.3. Fürdővízminőség Magyarországon

Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség legfrissebb 2025-ös jelentése Magyarországról, a 2024-es fürdési idény fürdővizeinek minőségét, monitoringját és trendjeit foglalja össze. (A jelentések az NNK honlapján is elérhetők.) A szezon során 288 fürdővizet jelentettek, 3 új fürdőhelyet azonosítottak, 1296 mintát vettek, és törlés nem történt. Az uniós Fürdővíz-irányelv alapján a magyar fürdővizek 2024-ben: 193 (67%) kiváló, 58 (20,1%) jó, 4 (1,4%) megfelelő, 5 (1,7%) kifogásolt, míg 28 (9,7%) nem volt minősíthető (jellemzően mintahiány miatt). Összességében a jelentett fürdővizek 88,5%-a teljesítette a minimumkövetelményeket („megfelelő” vagy jobb kategória). A kiadvány külön értékeli a monitoring végrehajtását is: 2024-ben a fürdőhelyek 97,6%-ánál a monitoring naptár feltételei teljesültek (előszezonni minta + szezononként legalább 4 minta + max. 1 hónapos mintavételi intervallum), míg 2,4%-nál nem teljesült maradéktalanul.

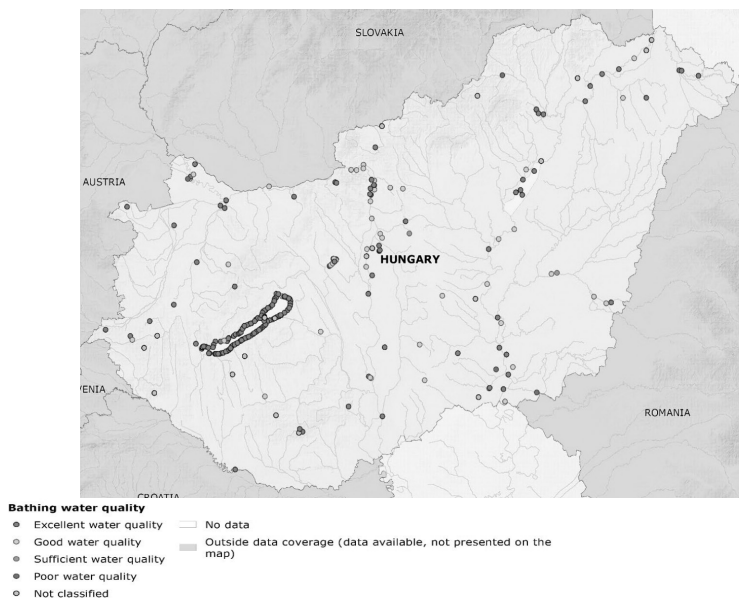
Fürdővízminőség Magyarországon

Forrás: EEA (2025). *Bathing water quality 2024 Country factsheet - Hungary*

A négyéves értékelési időszak (2021–2024) menedzsment-oldali sajátosságai alapján a fürdővizek 90,3%-a folyamatosan monitorozott, 5,6% újonnan azonosított, 0,3% minőségi változással érintett, és 3,8 % monitoringhiányos volt. Ez arra utal, hogy a rendszer stabil, de a „nem minősíthető” kategória mögött gyakran adminisztratív vagy mintavételi okok állnak, nem feltétlenül romló vízminőség (Horváth, 2024). A ténylap trendábrán szemlélteti, hogy 2004 óta a belvízi fürdővizek minősége összességében kedvező, és a 2021–2024 közötti bontás is viszonylag stabil képet ad: 2021-ben 60,2 %, 2022-ben 63,1 %, 2023-ban 62,5 %, 2024-ben pedig 67,0 % volt a kiváló arány. Végül a jelentés egy térképmellékletben bemutatja a 2024-ben jelentett magyar fürdőhelyek földrajzi eloszlását, ahol a minőségi kategóriák vizuálisan is elkülönülnek.

Fürdővízhelyek és minőség Magyarországon

Forrás: EEA (2025). *Bathing water quality 2024 Country factsheet - Hungary*

4. Összegzés és következtetések

A strandolás – mint társadalmi gyakorlat – első pillantásra egyszerű szabadidős tevékenységnek tűnhet, a jogrendszer szempontjából azonban olyan összetett jogi tér: keresztülfekvő jogterület, amelyben a környezetvédelem, a közegészségügy, a közigazgatási igazgatás, valamint a magánjogi szolgáltatási és felelősségi viszonyok egyaránt megjelennek. A strandokhoz és fürdőzéshez kapcsolódó jogviszonyok a magyar és az uniós jogrendszerben egyaránt olyan összetett szabályozási tárgyat alkotnak, amelyben a környezetvédelem, a közegészségügy, a közigazgatási igazgatás és a magánjogi felelősség rendszere egymásra épül. A fürdővizek minőségére vonatkozó uniós minimumszabályozás – különösen a 2006/7/EK irányelv – nem csupán határértékek kijelölését jelenti, hanem egy olyan integrált megközelítést, amely a megelőzés, a kockázatkezelés és a nyilvánosság tájékoztatásának intézményesített rendszerét követeli meg.

A magyar jogfejlődés e kerethez illeszkedve egyre inkább elmozdult a modernizált, ellenőrizhető és dokumentált üzemeltetés irányába. Ezt jól példázza az 510/2023. (XI. 20.) Korm. rendelet, amely a közhasználatú fürdők működését nem kizárólag technikai-higiéniai minimumként, hanem folyamatjellegű megfelelési rendszerként kezeli, és ennek egyik kulcseleme a közegészségügyi-technológiai szabályzat, valamint a HUMVI informatikai rendszerhez kapcsolódó adatszolgáltatási kötelezettség. A szabályozás ilyen módon a felelősségi viszonyokat is átstrukturálja: az üzemeltető nemcsak a tényleges működtetésért, hanem a folyamatos megfelelés igazolhatóságáért és nyomon követhetőségéért is felelőssé válik.

A strandjog sajátos arculatát a gyakorlatban nagymértékben az önkormányzati rendeletek adják. A helyi szabályozás jogpolitikai funkciója abban ragadható meg, hogy a strand, mint közhasználatú tér a települési közrend és közegészségügy olyan terepe, amely sajátos normatív környezetet igényel: a magatartási szabályok (öltözködés, alkohol, állatok, zaj, rendeltetésszerű használat). Ezek nem pusztán „házirendi” jellegű előírások, hanem a közösségi együttélés és a közbiztonság fenntartásának helyi jogi eszközei. A helyi szabályozás így az állami minimumkövetelmények mellett olyan gyakorlati igazgatási dimenziót ad a strandjognak, amely közvetlenül érzékelhető a mindennapi jogalkalmazásban.

De lege ferenda indokolt lenne a strandjogviszony fogalmának és alapelemeinek (alany–tárgy–tartalom) tudatosabb jogalkotási és jogalkalmazási használata, mert ez segítené a széttartó normák dogmatikai egységesítését. Szintén célszerű volna egy ajánlott modell strandrendelet (mintaszabályozás) kialakítása, amely minimumtartalomként rögzítené a hatály, fogalmak, üzemeltetési rend, belépés/díjak, magatartási szabályok és

szankciók egységes szerkezetét, csökkentve a települések közötti indokolatlan eltéréseket. A strandjog további fejlődésének kulcsa a közérdek (egészség- és környezetvédelem) és a használói jogok arányos összehangolása, különösen a hozzáférhetőség, a tájékoztatás és a jogorvoslati lehetőségek területén.

Összességében a strandjog olyan jogterületként írható le, amelyben a természetes erőforrások védelme és a lakossági egészségbiztonság nem elvont alkotmányos célként, hanem konkrét üzemeltetési, ellenőrzési és magatartásszabályozási normákban jelenik meg. A szabályozás iránya egyértelműen a transzparens, megelőző és adatvezérelt igazgatás felé mutat, amely a strandok fenntartható működtetését nemcsak lehetővé teszi, hanem jogi kötelezettséggé is formálja. A strandjog így arra is rávilágít, hogy a jogrendszer „perifériájának” tűnő szabályozási területek valós és jelentős társadalmi relevanciával bírnak. A fürdővizek minőségének, a használati rendnek és az üzemeltetői megfelelésnek a kérdéseiben a környezetpolitika, az egészségvédelem és a közigazgatási kormányzás egyszerre válik normatív, intézményi és empirikus problémává.

Forrásjegyzék

Szakirodalom

1. Alamanos, A., Rolston, A., Linnane, S., & McGrath, T. (2022). Bathing water quality analysis, management and policy: an integrated assessment for Ireland. *Water Policy*, 24(1), 145-158.
2. Branco, R., Antunes, F. V., Costa, J. D., Yang, F. P., & Kuang, Z. B. (2012). Determination of the Paris law constants in round bars from beach marks on fracture surfaces. *Engineering Fracture Mechanics*, 96, 96-106.
3. Cai, F., Liu, S., Qi, H., Rangel-Buitrago, N., & Liu, J. (2024). From beach resources to law: An examination of legal instruments for beach management in China. *Ocean & Coastal Management*, 253, 107147.
4. EEA (2025). Bathing water quality 2024. Country factsheet – Hungary
5. Horváth, D., & Anda, A. (2024). Fürdőtavak. *Georgikon For Agriculture*, 28(Suppl. 2), 67-72.
6. Houston, J. R., & Gordon, A. D. (2022). Who owns the beach. *Shore and Beach*, 90(3), 50-58.
7. Janzsó, M. G. (2024). *Fürdő üzemeltetési kérdéseinek vizsgálata energetikai szakreferens szolgáltatás szempontjából* (Doctoral dissertation, Magyar Agrár-és Élettudományi Egyetem).
8. Király, R. (2016). A 2015-ös siófoki idegenforgalmi szezon rendszeti tapasztalatai. *Belügyi Szemle*, 64(4), 69-78.
9. Liu, S. (2025, May). The Assessment and Predictive Analysis of Factors Influencing EU Countries' Bathing Water Quality. In *Proceedings of the 2024 10th International Conference on Advances in Energy Resources and Environment Engineering (ICAESSE 2024)* (Vol. 36, p. 71). Springer Nature.
10. Mangone, G. J. (2010). American beach law and policies. *Ocean & Coastal Management*, 53(8), 454-467.

11. Mayer, O. (1924). *Deutsches Verwaltungsrecht*, Bd. 2. Duncker & Humblot
12. NNK (2026). EU Bathing Water Reports. (<https://nnk.gov.hu/index.php/kornyezetegy/kornyezetegeszsegugyi-laboratoriumi-osztaly/vizhigienes-laboratorium/termeszetes-furdoviz/730-eu-bathing-water-reports.html>)
13. O'Mahony, C., O'Hagan, A. M., & Meaney, E. (2012). A review of beach bye-law usage in supporting coastal management in Ireland. *Coastal Management*, 40(5), 461-483.
14. Pobat, T., Mandilara, G. D., Nigro Di Gregorio, F., Valeriani, F., Veschetti, E., Ferretti, E., ... & Romano Spica, V. (2025). Pool Safety Regulations in Europe: Challenges Towards a Framework for Sustainable Seawater Utilization in Public Swimming Pools. *Water*, 17(17), 2544.
15. Richardson, J. (2024). EU water policy: uncertain agendas, shifting networks and complex coalitions. In *Networks for Water Policy* (pp. 139-167). Routledge.
16. Szakács, T. (2016). A közintézet fogalma; fajtái, Budapest, ELTE
17. van der Meulen, E. S., Tertienko, A., Blauw, A. N., Sutton, N. B., van de Ven, F. H. M., Rijnaarts, H. H. M., & van Oel, P. R. (2024). A review of prediction models for E. coli in urban surface waters. *Urban Water Journal*, 21(5), 539-548.
18. Vértesy, L. (2020). A jogági kategorizálás kihívásai: elméleti kísérlet egy új jogág megalapozásához: strandjog. In: Kovács Éva Margit (szerk.) *Ünnepi kötet a 65 éves Imre Miklós tiszteletére*. Ludovika Egyetemi Kiadó. 425-442.
19. Wuijts, S., Friederichs, L., Hin, J. A., Schets, F. M., Van Rijswijk, H. F., & Driessen, P. P. (2022). Governance conditions to overcome the challenges of realizing safe urban bathing water sites. *International Journal of Water Resources Development*, 38(4), 554-578.

Európai Unió jogforrások

1. Az Európai Unióról szóló szerződés egységes szerkezetbe foglalt változata
2. Az Európai Unióról szóló szerződés és az Európai Unió működéséről szóló szerződés egységes szerkezetbe foglalt változata
3. A Tanács 76/160/EGK irányelve (1975. december 8.) a fürdővizek minőségéről
4. Az Európai Parlament és a Tanács 2000/60/EK irányelve (2000. október 23.) a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról
5. Az Európai Parlament és a Tanács 2006/7/EK irányelve (2006. február 15.) a fürdővizek minőségéről és a 76/160/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről
6. A Bizottság (EU) 2017/1583 határozata (2017. szeptember 1.) az EN ISO 17994:2014 szabványnak a 2006/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében a mikrobiológiai módszerek egyenértékűségére vonatkozó szabványként történő meghatározásáról
7. A Bizottság 2011/321/EU végrehajtási határozata (2011. május 27.) a fürdővíz osztályba sorolását, illetve fürdőzési tilalmat vagy ellenjavallatot jelző, a nyilvánosság tájékoztatására szolgáló jelzéseknek a 2006/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti meghatározásáról
8. European Environment Agency (2025): State of bathing waters in 2024 (<https://www.eea.europa.eu/en/analysis/maps-and-charts/state-of-bathing-waters-in-2024>)

Törvények

1. 1995. évi LIII. törvény a környezet védelmének általános szabályairól
2. 1995. évi LVII. törvény a vízgazdálkodásról

3. 1997. évi CLIV. törvény az egészségügyről
4. 2018. évi CXXXIX. törvény Magyarország és egyes kiemelt térségeinek területrendezési tervéről
5. 2000. évi CXII. törvény a Balaton Kiemelt Üdülőkörzet Területrendezési Tervének elfogadásáról és a Balatoni Területrendezési Szabályzat megállapításáról
6. 2004. évi I. törvény a sportról
7. 2012. évi II. törvény a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről
8. 2013. évi V. törvény a Polgári Törvénykönyvről
9. 2016. évi CL. törvény az általános közigazgatási rendtartásról

Kormányrendeletek

1. 147/1992. (XI. 6.) Korm. rendelet az önkormányzatok tulajdonában lévő ingatlanvagyon nyilvántartási és adatszolgáltatási rendjéről
2. 201/2001. (X. 25.) Korm. rendelet az ivóvíz minőségi követelményeiről és az ellenőrzés rendjéről
3. 283/2002. (XII. 21.) Korm. rendelet a balatoni vízpart-rehabilitációs szabályozás követelményeiről
4. 157/2004. (V. 18.) Korm. rendelet a sport területén képzéshez kötött tevékenységek gyakorlásához szükséges képzések jegyzékéről
5. 78/2008. (IV. 3.) Korm. rendelet a természetes fürdővizek minőségi követelményeiről, valamint a természetes fürdőhelyek kijelöléséről és üzemeltetéséről
6. 280/2024. (IX. 30.) Korm. rendelet a településrendezési és építési követelmények alapszabályzatáról
7. 510/2023. (XI. 20.) Korm. rendelet a közhasználatú fürdők létesítéséről és üzemeltetéséről
8. 287/2025. (VIII. 27.) Korm. rendelet a Balaton vízparti területeinek területfelhasználási követelményeiről

Miniszeri rendeletek

1. 8/2018. (VI. 29.) AM rendelet az ingatlan-nyilvántartási célú földmérési és térképészeti tevékenység részletes
2. 74/1999. (XII. 25.) EüM rendelet a természetes gyógytényezőkről
3. 24/2020. (VII. 3.) ITM rendelet egyes szórakoztatási célú berendezések, létesítmények és ideiglenes szerkezetek, valamint szórakozási célú sporteszközök biztonságosságáról
4. 24/2007. (VII. 3.) KvVM rendelet a Vízügyi Biztonsági Szabályzat kiadásáról
5. 37/1996. (X. 18.) NM rendelet a közfürdők létesítésének és üzemeltetésének közegészségügyi feltételeiről
6. 22/2012. (III. 9.) VM rendelet a húsmarha és a juh ágazatokban nyújtott kérődző szerkezetátalakítási nemzeti program Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból finanszírozott különleges támogatásának igénybeviteléhez kapcsolódó feltételek megállapításáról

Önkormányzati rendeletek

1. Badacsonytomaj Város Önkormányzata Képviselő-testületének 6/2019. (III.29.) önkormányzati rendelete a strandok rendjéről

2. Balatonföldvár Város Önkormányzata Képviselő-testületének 9/2017. (IV.11.) Önkormányzati Rendelete A Strandok Rendjéről És A Belépődíjakról
3. Tihany Község Önkormányzata Képviselő-testületének 11/2023. (V. 26.) önkormányzati rendelete a strandok rendjéről
4. Velence Város Önkormányzata Képviselő-testületének 15/2021. (X.15.) önkormányzati rendelete a strandok használatáról, működtetéséről szóló 18/2009. (VI.02.) önkormányzati rendelet hatályon kívül helyezéséről
5. Velence Város Önkormányzata Képviselő-testületének 18/2009. (VI. 2.) önkormányzati rendelete a strandok használatáról, működtetéséről